

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1982

ΕΤΟΣ ΛΕ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 791

Τιμή Φύλλου Δρχ. 10 — Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 36.28.280

ΕΠΙ ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΟΙΜΗΣΕΙ ΤΗΣ

Εὐλαβεῖς ἀναμνήσεις τῆς προστασίας της

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΗΜΩΝ
ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Τὸν μῆνα Αὐγουστον, κάθε Αὐγουστον καὶ ὅλους τοὺς Αὐγούστους τῆς ζωῆς του, ὁ πιστὸς χριστιανὸς αἰσθάνεται ὅλως ἰδιαιτέραν συγκίνησιν, ὅταν γλυκὴχοι κτυποῦν οἱ κώδωνες τῶν Ὁρθοδόξων Ναῶν, προσκαλοῦντες τοὺς πιστοὺς εἰς τὰς κατανυκτικὰς Ἱερὰς Παρακλήσεις πρὸς τιμὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἀνθοστόλιστος μὲ μυρωμένους βασιλικοὺς καὶ ἄλλα εὖοσμα ἄνθη τῆς ἐποχῆς προβάλλει· ἡ Γλυκυτάτη Μορφὴ Ἐκείνης ἡ ὁποία εἶναι «ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν Θλιβομένων ἢ Χαρά, Χριστιανῶν ἢ Προστάτις, ἢ Παρθένος-

Μήτηρ Κυρίου». Καὶ αὐτὴν τὴν προστασίαν τὴν αἰσθάνεται ἀκαταμάχητον κάθε Ὁρθόδοξος καρδιά, διότι παλαιότατη προγονικὴ τῶν Ἑλλήνων Παράδοσις, Πίστις καὶ βιωματικὴ πεποίθησις εἶναι ὅτι, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, «Σκέπη» τοῦ κόσμου, Μήτηρ καὶ Προστάτις τῶν Πανελλήνων ἐστίν, — κατὰ τὸν Κ. Παπαρρηγόπουλον — ὡς ἔχοντες βαθεῖαν καὶ ἀκλόνητον τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὴν Θεοτίμητον Προσωπικότητα «τῆς Ἐκλεκτῆς τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Μυριπνόου ἄνθους τοῦ Παραδείσου», κατὰ τὸν Ἱερὸν Δαμασκηνόν.

Καὶ δὲν εἶναι οὔτε μία, οὔτε δύο, αἱ σωτήριοι περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας θαυματουργικῶς ἐπρο-

στάτευσεν τοὺς ἀγωνιζομένους "Ελληνας, εἰς μάχας καὶ πολέμους, οὐχὶ κατακτητικούς ἀλλὰ ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἀνθρωπίνων ἰδανικῶν, ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ἣτις καὶ εἶναι ἀναφαίρετον δικαίωμα παντὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Πλειστάκις ἡ Μεγαλόχαρη ἐλύτρωσεν τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν ἐκ, κινδύνων φοβερῶν, ἐπιδρομῶν βαρβάρων, παντοίων ἀσθενειῶν καὶ πολλῶν καὶ ποικίλων κακώσεων.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀσύγκριτος ἐκκλησιαστικὴ Φιλολογία καὶ ἡ συναρπαστικὴ ὑψηλὴ αὐτῆς Ὑμνωδία εἶναι πλήρεις εὐγνωμόνων ὑμνωδιῶν, εὐχαριστηρίων προσευχῶν εἰς παλαιότερας καὶ νεωτέρας ἐποχάς.

Δυνάμεθα δὲ μετὰ παρρησίας νὰ εἴπωμεν ὅτι ὅσον κι' ἂν αἱ ἐποχαὶ παρουσιάζουν κρίσιν ἠθικὴν καὶ καθίζησιν πνευματικῶν ἀξιῶν, ἡ ἀδάμαστος καὶ πιστεύουσα Ἑλληνικὴ καρδιά εἶναι ΕΤΟΙΜΗ ΠΑΝΤΟΤΕ καὶ ΑΠΡΟΚΑΤΑΛΗΠΤΟΣ διὰ νὰ ὁμολογήσῃ, στεντορεῖα τῇ φωνῇ ὅτι, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Ὑπερμαχος Στρατηγὸς τοῦ ἔθνους ἡμῶν, εἰς παλαιότερους καὶ νεωτέρους χρόνους, «Τεῖχος ὀχυρωμένον ἡμῖν!». Εἶναι ἡ Λυτρωτικὴ Χαρά, εἶναι ἡ σταθερὰ Προστασία καὶ Συναντίληψις τῆς Φυλῆς ἡμῶν.

Ἡμεῖς δέ, οἱ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, διωχθέντες, ταπεινωθέντες, φυλακισθέντες, διασυρθέντες, κατὰ καιροὺς ἐπὶ ἡμῖς καὶ πλέον αἰῶνα, πρὸς χάριν τῆς ἀνοθεύτου καὶ ἀκαينوτομήτου Ὁρθοδοξίας, εὖρομεν – τὸ ὁμολογοῦμεν μετὰ θερμῶν δακρύων – πάντοτε ἀκατασχυντον καὶ ταχυνὴν τὴν Προστασίαν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς Μεγάλης Μητέρας τοῦ πόνου καὶ τῆς στοργῆς, καί, ὅσάκις ὑψοῦμεν χεῖρας ἱκεσίας καὶ γονυκλινῶς παρακαλοῦμεν. «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνους τοὺς δούλους Σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες, μετὰ Θεὸν εἰς Σὲ καταφεύγομεν». Καὶ ἡ Πάναγνος Θεομήτωρ σπεύδει καὶ σώζει καὶ ἐνθαρρύνει! Ἀκόμη Παραμυθεῖ καὶ προστατεύει! Διότι γνωρίζει ὅτι, ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐλάτρευσεν καὶ ΛΑΤΡΕΥΕΙ τὸν Υἱὸν Της καὶ Θεὸν ἡμῶν καὶ τιμᾷ πιστῶς τὴν Ἀγίαν Του Μητέρα.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα! Φίλτατοι ἐν Κυρίῳ ἀναγνώσται! Χαράσσουντες τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς πρὸς ἐκδήλωσιν βαθυτάτης τιμῆς καὶ ἐπαινον πρὸς τὴν ἁγίαν Μητέρα τοῦ Θεανθρώπου, πατρικῶς προτρεπόμεθα ἅπαντας Ὑμᾶς, τὸν εὐσεβῆ, Φιλόχριστον καὶ ἀκλόνητον Ὁρθόδοξον Λαὸν τῆς Φιλτάτης Πατρίδος μας, ὅμως πάντοτε μέν, ἰδιαίτατα δέ, κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστον, μὴ παραλείπομεν παρακολουθοῦντες τὰς κατανυκτικὰς καὶ ψυχωφελεῖς Ἱερὰς Παρακλήσεις τῆς

Ὑπεραγίας Θεοτόκου, στοιχοῦντες παλαιῶ ἔθει! Στρέψομεν τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ μετὰ θαυμασμοῦ, σεβασμοῦ καὶ αἰδίου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν «Καθαρωτέραν ἡλιακῶν λαμπηδόνων» καὶ προσατενίζοντες τὸν ἀπροσμέτρητον πλοῦτον τῶν πολλῶν Αὐτῆς ἀρετῶν καὶ Χαρισμάτων. Ἄς μιμηθῶμε, κατὰ τὴν δύσκολον ταύτην ἐποχὴν τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ Ὑψήλιος, ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΥΠΟΜΟΝΗΝ ΤΗΣ, ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΗΣ καὶ τόσας ἄλλας ἀρετὰς Της, διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς, θωρακισμένοι μὲ τὴν πνευματικὴν ταύτην πανοπλίαν νὰ φέρωμεν εἰς αἴσιον καὶ εὐλογημένον πέρας τὴν ἐπὶ γῆς ἀποστολήν μας καὶ ἀξιοθῶμεν, εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς Ἀειπαρθένου Κόρης καὶ Μητρός, νὰ φθάσωμεν καὶ εἰς τὰ θεωρεῖα τῆς αἰωνίου μακαριότητος καὶ χαρᾶς, ἐκεῖ ἐνθα βασιλεύει τὸ Ἀνέσπερον Φῶς τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ Χοροὶ ἀπροσμετρήτων Ἀγγέλων ἀσιγήτως καὶ ἀκαταπαύστως ψάλλουν καὶ ὑμνολογοῦν τὴν Παντοδυναμίαν Αὐτοῦ.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης ἁπάντων Ὑμῶν
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Γ.Ο.Χ.
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΜΑΣ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΝ

ΥΜΝΟΣ: «Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες τῶν Θεολόγων σήμερον, γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων νῦν εὐφημεῖτω! Περιηχέτω ἄηρ, ἀπείρω λαμπόμενος φωτὶ. Ἀγγελοι ὑμνεῖτῳσαν τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ: «Ἄς κροτοῦν οἱ σάλπιγγες τῶν Θεολόγων σήμερον, ἡ γλῶσσα δὲ τῶν ἀνθρώπων ποῦ τόσα ρητορεύει, ἃς ἐπαινεῖ τώρα τὴν Θεοτόκον. Ἀπὸ χαρμοσύνους ἤχους ἃς εἶναι γεμάτη ἡ ἀτμόσφαιρα, καταγαυζομένη ἀπὸ ἀπειρον φῶς. Οἱ ἄγγελοι ἃς ἀνυμνοῦν τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ: «Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες, Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς ζωὴν, Μητὴρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς καὶ ταῖς Πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ: «Ὅταν τὸν Χριστὸν ἐγέννησες, διεφύλαξας τὴν Παρθενίαν Σου, ὅταν δὲ ἀπέθανες, δὲν ἐγκατέλειπες τὸν κόσμον, Ὡ Θεοτόκε, διότι μετέβης εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν, σὰν Μητέρα ποῦ εἶσαι τῆς Ζωῆς, (τοῦ Χριστοῦ) καὶ μὲ τὴν ἱκεσίαν Σου σώζεις ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ψυχὴν μας».

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΕΝ ΟΣΙΟΙΣ ΚΑΙ
ΑΣΚΗΤΑΙΣ

Τὴν 5ην Ἰουλίου (Π.Η.) θὰ τιμῇ ἡ Ἐκκλησία μας τὸν Ὅσιον τῶν Ὁσίων καὶ τὸν Ἀσκητὴν τῶν Ἀσκητῶν τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν Ἀθωνίτην, τοῦ ὁποῦ ὁ μυροβλύτης Τάφος βρίσκεται ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ Μεγάλης καὶ ἱστορικῆς ὁμωνύμου Μονῆς του, γνωστῆς ὡς Μεγίστης Λαύρας τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ γιὰ τὸν ὁποῖον ψάλλει ἐνθουσιωδῶς. «Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς ἐχώρησας, Πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. Ὁθεν, Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμέψατο πλουσίαις δωρεαῖς. Διό, Πάτερ, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ὁλη ἡ λαμπροτάτη ἱστορία καὶ ἡ ἀφθιτος δόξα καὶ ἡ αἴγλη τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τὴν σεπτὴ μορφή τοῦ γίγαντος τῆς ἀσκήσεως, ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, ὅστις τυγχάνει καὶ ὁ ἐμπνευστὴς καὶ ὁργανωτὴς τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Ὁρους. Αὐτὸς ἐπίσης ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἁγίας Λαύρας, τῆς Μεγίστης Λαύρας ἣτις ἀνέκαθεν ἐκράτει τὰ σκήπτρα τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς μοναστικῆς βιωτῆς μεγάλων καὶ διανοουμένων μοναχῶν.

Γέννημα καὶ θρόνος τῆς Ἑλληνικωτάτης πόλεως Τραπεζοῦντος κατὰ τὸ 930 μ.Χ. ἔλαβεν κατ' ἀρχὰς τὸ ὄνομα Ἀβράμιος. Γονεῖς του εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι χριστιανοί· ἠνδρώθει «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου». Ἀπορφανισθεὶς προστατεύει ὄντως ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας καὶ ἀργότερον τὸν βρίσκουμεν διδάσκαλον εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου μετὰ τὸ ἰδιαίτερον χάρισμα τῆς καλλιγραφίας καὶ τῆς ταχυγραφίας, γίνεται τόσο ἀγαπητὸς ἀλλὰ καὶ σεβαστὸς διὰ τὴν πολλὴν του Σοφίαν.

Ἐκεῖ θὰ ἔχη τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ συνδεθῇ διὰ φιλίας μετὰ τὸν μετ' ἔπειτα αὐτοκράτορα καὶ στρατηλάτην Νικηφόρον Φωκᾶν, ὁ ὁποῖος τὰ μέγιστα θὰ βοηθοῦσε στὴν δημιουργίαν τῆς Μεγίστης Λαύρας, διὰ ἀδρᾶς βασιλικῆς χορηγίας. Λέγεται ὅτι ὑπερπερισσῶς εἶχε χαριτώσει ὁ Κύριος τὸν ἀφοσιωμένον του μοναστὴν-πολιστὴν τῆς Ἀθωνικῆς ἐρήμου, μετὰ τὸ χάρισμα τῆς προρατικότητος καὶ εἰς αὐτὸ κυρίως καὶ ἐνεκα ἰδικῆς προρρησεως εἶχε τόσο στενὰ συνδεθῇ μετὰ τοῦ

Ν. Φωκᾶ. Παρὰ τὸ ὅρος Κυρινᾶ ὁ περιβόητος διὰ τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν του καὶ ὁσιος πατὴρ Μιχαὴλ Μελεΐνος, ἔκειρεν τὸν Ἀβραάμιον μοναχὸν καὶ τοῦ ἔδωκεν τὸ ὄνομα Ἀθανάσιος, γιὰ νὰ γίνῃ σὲ λίγο σχολάρχης ἰδιαίτερου ἐκπαιδευτηρίου, μέσα στὸ ὁποῖον, ὁ Ἀθανάσιος πλέον, θαυμάζεται γιὰ τὴν σοφίαν του καὶ πληθαίνονται οἱ μαθηταὶ του.

Λάμπει πραγματικὰ ἡ ἀρετὴ του καὶ γι' αὐτὸ τρέχουν καὶ οἱ πιστοὶ καὶ Μαθηταὶ του, ὅπως ἀκριβῶς τρέχουν οἱ μέλισσες νὰ τρυγήσουν τὸ νέκταρ ἀπὸ τὰ ἄνθη. Κι ὕστερα στὸ Ἅγιον Ὅρος μετὰ μοναδικὴν περιουσίαν καὶ ἐφόδια τὸ Τετραβάγγελο καὶ τὸν Πραξαπόστολον ἀρχίζει τὸ μεγάλο ἔργον τοῦ ποῦ θὰ τὸ εὐλογῇ καὶ θὰ τὸ αὐξήσῃ ὁ Κύριος, ὥστε ἀπὸ ξύλινες καλύβες ποῦ εἶχαν καὶ ἔμεναν, ἐκεῖνος καὶ οἱ Μαθηταὶ του θὰ ὑψωθῇ μία ἰσαγγελος πολιτεία Πατέρων μέσα στὴν ὁποίαν θὰ ἀκούεται νυχθημερὸν ὁ Αἶνος καὶ ἡ Προσευχὴ πρὸς τὸν Ὑψιστον.

Καὶ ὅπως κάποτε, εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦ ἀσκητισμοῦ τὸν Μ. Ἀντώνιον ἔτρεχαν μεγιστᾶνες καὶ Βασιλεῖς ζητῶντας τὴν συμβουλὴν καὶ τὴν πνευματικὴν του βοήθειαν ἔτσι καὶ στὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον συνέρεαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας ζητῶντας τὴν βοήθειάν του. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καὶ ταπεινοὶ πιστοί.

Ἀλλὰ τὰ μεγάλα ἔργα ἔχουν συχνά, πολὺ συχνά τοὺς ἀφανεῖς καὶ ἐμφανεῖς πολέμους. Ὁ Ὅσιος τοῦ Θεοῦ, πέρασε καὶ τοὺς δύο πολέμους! Ὁ Σατανᾶς, ὁ μέγας αὐτὸς πειρατὴς τῆς ψυχῆς μας, βλέποντας νὰ προοδεύῃ τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐπολέμησε πολὺ σκληρὰ τὸν Ὅσιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν Βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν δύναμον τῆς Πίστεως τὰ περνοῦσε ὅλα, δοξολογῶντας τὸν Θεόν.

Θεμελιώνει τὴν μοναστικὴν ζωὴν τῆς Μ. Λαύρας κατὰ τὸ κοινοβιακὸν σύστημα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Γι' αὐτὸ καὶ φρόντισε γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν τῆς Μονῆς του μετὰ βιβλιοθήκην σπουδαίαν καὶ τὰ συγγράμματα ὅλων τῶν ἁγίων Πατέρων, γιὰ νὰ εἶναι τὸ καθημερινὸ ἐντρυφήμα τῶν μοναχῶν πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τους. Θὰ περιοδεύσῃ ἱεραποστολικῶς στὴν Κωνσταντινούπολιν ὅπου μετὰ συγκίνησιν καὶ ἀνυπόκριτον ἀγάπην συναντήθηκε μετὰ τὸν Αὐτοκρά-

τορα Νικηφόρον Φωκά, κατόπιν μετέβη στην Λήμνον καὶ τὴν Κύπρον γιὰ νὰ πληροφορηθῇ κατὰ τὴν ἐπιστροφή του τὸ θλιβερὸ μαντάτο, τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου του Νικηφόρου Φωκά ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ἰωάννου Τσιμισκῆ ποὺ τὸν δαδέχθηκε στὸν Θρόνον του. Καὶ ὅταν τὰ χρόνια πέρασαν, νοιώθει ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ Ἀνθρωπος, ὅτι θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν μάταιον τοῦτο κόσμον γιὰ νὰ μεταβῇ στὰς Αἰωνίους Μονάς.

Ἀλλά, κρίμασιν οἷς οἶδεν, μόνον ὁ Κύριος, ὁ Θάνατός του καὶ ἐξ ἀκόμῃ μαθητῶν καὶ συνεργατῶν του, ὑπῆρξεν θλιβερός, γιατί ἡ κατάρρευσις μιᾶς ἐσωτερικῆς σκαλωσιᾶς στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς στὴν ὁποίαν ἦταν ἀνεβασμένοι, πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἐλεγχον, ἐπέφερεν τὸ μοιραῖον, ἐνῶ οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἦταν, «Κύριε, Κύριε Ἰησοῦ Βοήθει μοι. Δόξα σοι, Δόξα Σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν». Ἦταν ἡ θλιβερὴ ἡμέρα γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος τῆς 5ης Ἰουλίου τοῦ 1001 (τοῦ χιλία ἑνα), ποὺ βύθισε σὲ θλίψιν καὶ πένθος ἄφατος, ὁλόκληρον τὸν Τόπον τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, τοῦ Περιβολίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, γιατί ἐφευγε γιὰ τὰ Οὐράνια σκηνώματα ὁ Πολιστὴς τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὁ Σοφὸς Διδάσκαλος ὁ Χαρισματοῦχος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὁ ταπεινὸς καὶ ἀπέρριτος δοῦλος Κυρίου, στὸν ὁποῖον εἶχε, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἀφιερῶσει τὴν ψυχὴν του καὶ τὴν ὑπαρξίν του.

Ὅταν λοιπόν, φίλτατε Ἀναγνώστα, σοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία πῆγαινε προσκυνητὴς εὐλαβὴς στὸ Μεγάλο Πεῦκο, στὴν ὁμώνυμη Μονὴ του, νὰ προσκυνήσῃς καὶ νὰ ἀντλήσῃς δύναμιν ἀπὸ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς γιὰ νὰ μιμηθῇς τὴς ἀρετὲς του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΑΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ Ο ΠΑΚΝΑΝΑΣ (9 ΙΟΥΛΙΟΥ)

Κοντὰ στὶς στήλες τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ἐπάνω σὲ μιὰ ἐρειπωμένη στήλη διαβάσει κανεὶς μιὰ ξεθωριασμένη ἐπιγραφή: «1771 Ἰουλίου 9, ἀπεκεφαλίσθη ὁ Πακνανᾶς Μιχάλης». Πρόκειται γιὰ ἓνα νεομάρτυρα τῆς τουρκοκρατίας, πτωχό-παιδο, γεμάτο πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν ποὺ πωλοῦσε τὰ μαναβικά του στοὺς Ἀθηναίους γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ψωμί του. Μὰ σύρθηκε ἀπὸ τοὺς τούρκους χωροφύλακες στὸν τουρκο-δικαστὴ γιὰ νὰ τὸν ἐκβιάσουν νὰ γίνῃ τουρκοκ, ἀλλὰ τὸ παλλικάρι στὸν ἀνθὸ τῆς ζωῆς προτίμησε τὸν θάνατον, ἀφοῦ ἐπὶ τριάντα ἡμέρες προηγουμένως οἱ τουρκοὶ τὸν βασά-

νιζαν νὰ ἀρνηθῇ τὴν Πίστιν. Μὰ τὸ παιδί θαρραλέα φώναζε, «Μάθετέ το καλὰ. Ἐγὼ δὲν τουρκίζω».

Ἡ φωνὴ τοῦ Νεομάρτυρος ἃς ἀκουσθῇ στὰ σύγχρονα παιδιὰ μας ποὺ πολλάκις χωρὶς αἰτία, χωρὶς πιεσὶν ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν καὶ τὸν πολεμοῦν, ἔτσι ἀναίτια γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ ὑλιστικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Ἀλήθεια πόσα διδάσκει ἡ ἡρωικὴ ψυχὴ τοῦ νεαροῦ κηπουροῦ καὶ ἀγίου, Μιχαὴλ Πακνανᾶ τοῦ Ἀθηναίου;

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν 7/20 Ἰουνίου ἐ.ε. ἐορτὴ τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἅγιος καὶ Θεοφόρος πατὴρ Γερόντιος, ἦγεν τὰ ἁγιοστὰ αὐτοῦ Ὀνομαστήρια, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ἰδρυτῆς καὶ κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου εἰς Μεγάλο Πεῦκο Μεγάρων.

Κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν πανηγυρικὴν πολυαρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν πληθύνῃ Ἐκκλησίᾳ, λόγῳ τῆς Κυριακῆς ἀργίας, προέστη ἐν τῷ Μεγαλοπρεπεῖ Καθολικῷ τῆς Μονῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος Πειραιῶς, συμπαραστατούμενος παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Θαυμακοῦ καὶ Φθιώτιδος κ.κ. Καλλινίου, Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθυμίου, Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνου, Βοιωτίας κ.κ. Γερασίμου καὶ πλειάδος Ἱερομονάχων καὶ Πρεσβυτέρων. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν, μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δύναμιν Λόγου, ὁ ἐκλεκτὸς ὁμιλητὴς καὶ Νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Ἑλλογ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς Ἀγιορείτας Πατέρας οἵτινες ὑπῆρξαν καὶ εἶναι στυλοὶ καὶ πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπιστέψας τὴν ὁμιλίαν του μετὰ κατάλληλον προσφώνησιν πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Ἅγιον Πειραιῶς, ὅστις ἐκτιμᾶται παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν μας καὶ ἰδιαίτερως ἀπὸ τὸ Χριστόλεκτον Ποίμνιον Πειραιῶς, τὸ ὁποῖον Θεοφιλῶς καὶ ὑποδειγματικῶς διαποιμαίνει ἐπὶ 20/ετίαν περίπτου.

Καὶ ἡ στήλη αὐτὴ ὑποβάλλει βαθύτατα τὰ σεβάσματα πρὸς τὸν Ἅγιον Πειραιῶς καὶ εὐχεται αὐτῷ μακροημέευσιν καὶ δύναμιν πολλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου ἵνα ἐπὶ μήκιστον καὶ ὀλβιον βίον ἀρχιερατεύει πρὸς δόξαν τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου καὶ ἀνυπόκριτον χαρὰν πάντων ἡμῶν.

Ἄξιον προσοχῆς ὑπῆρξεν ὅτι ἐκτὸς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου καὶ τοῦ Συνοδικοῦ μέλους Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ.κ. Ἀθανασίου, οἵτινες ἀδελφικῶν προσήλων καὶ συνεχάρησαν τὸν ἐορτάζοντα Μητροπολίτην, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς προσήρχοντο πιστοὶ ἵνα εὐχηθοῦν καὶ τιμήσουν τὸν ἐορτάζοντα Ἱεράρχην ὅστις ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ ἔχει τὴν μεγάλην αὐτὴν ἑπαλξιν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαναπαύονται ψυχικῶς χιλιάδες ψυχαί.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Εἰς τὰ Ὁμαλὰ Κεφαλληνίας καὶ κατέναντι τοῦ σεπτοῦ Προσκυνήματος τοῦ Πολυάθλου καὶ Πολυπαθοῦς ἀγίου Γερασίου, ὑφούται μία ἑπαλξις τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας, Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἡ Ἱερὰ ΜΟνή τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐνθα ἔχει καὶ τὴν ἑδρα αὐτοῦ, ὁ ἰδρυτὴς καὶ κτήτωρ αὐτῆς, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας καὶ Ἐπτανήσου κ.κ. Μάξιμος, ὅστις καταβάλλει πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν διὰ τὴν διαποίμανσιν τοῦ μικροῦ ἀλλὰ ἐκλεκτοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Τὴν 29ην Ἰουνίου (Π.Η.) ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει δι' ὁλονυκτίου πανηγυρικῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Ἱερὰ Μονή. Ἀξίζει τὸν κόπον καὶ τὴν ψυχωφέλειαν ἡ μετάβασις ἐκεῖ, ὅπου οἱ προσκυνηταὶ πάντοτε εὐρίσκουν ὄντως ἀδελφικὴν περιποίησιν παρὰ τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΝΕΦΟΣ ΒΑΡΥΤΑΤΟΝ

ΝΕΦΟΣ ΒΑΡΥΤΑΤΟΝ ὅταν ἐπικάθεται καὶ ἐξαπλοῦται εἰς τὸν ὀρίζοντα, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν, τότε ἀλλοιοῦται ἡ ὠραιότης τοῦ ἡλίου καὶ ἐπιφέρει μελαγχολία εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ δημιουργεῖ ραθυμία καὶ δυσθυμία, πολλάκις.

Κάτι παρόμοιον καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, τῶν πιστῶς καὶ στερρῶς ἐχομένων τῶν Ἀγίων Ἀποφάσεων τῶν Ἑπτὰ ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Διότι ἐπληροφορήθησαν μετὰ πολλῆς τῆς πικρίας τὸν μελλοντικὸν συνεορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ τῶν ποικιλυνύμων αἵρετικῶν, οἵτινες ἐπὶ ἑνδεκα καὶ πλέον αἰῶνας ἐποφθαλμοῦν τὴν διάλυσιν τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθο-

δοξίας καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἀπορρόφησιν αὐτῆς παρ' αὐτῶν.

Νέφος κελαινὸν σκοτίζει τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι καὶ μόνον περὶ τοῦ πρακτέου, διότι τοῦτο θὰ εἶχεν σὰν φυσικὴν συνέπειαν ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΙΝ ἀγίων ἀποφάσεων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὰς ὁποίας αἰῶνες ἐσεβάσθησαν καὶ τὸ ὁποῖον γεγονὸς θὰ προκαλέσῃ νέον σχίσμα ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Ἐκκλησίας μας, μεταξύ δηλ. τῶν χειραφετημένων, προοδευτικῶν καὶ ἀκραιότερων (ἢ, ἀκριβέστερον τῶν ἀφελῶν) καὶ τῶν συντηρητικῶν πιστῶν καὶ ἀφοσιωμένων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν, «Ὁ Κύριος, ἔπαθεν, ἐσταυρώθη, καὶ ἀνέστη». Σχίσμα ὅπερ θὰ εἶναι τρομερότερον εἰς ἐπιπτώσεις τοῦ σχίσματος τοῦ Ἡμερολογίου, τὸ ὁποῖον «ἐσφαγίασεν» κυριολεκτικῶς τὴν ἐνότητα τοῦ Θρησκευόντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἐδίχασεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 καὶ τοῦ ὁποίου αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι κατατυραννοῦν μέχρι σήμερον τὴν ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ αὐτῆς.

Τοῦτο χωρὶς ἀμφιβολίας εἶναι ἔργον τῶν ποικίλων Οἰκουμενιστῶν, οἵτινες δίκην «ἀκρίδων τῆς Ἀποκαλύψεως», πειρῶνται διὰ παντοίων μέσων τὴν πραγματοποιήσιν τῶν βεβήλων αὐτῶν σκέψεων καὶ τῶν ἀνιέρων αὐτῶν ἐπιθυμιῶν πρὸς κατακερματισμὸν καὶ ἀποδυνάμωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Καὶ πρὸς πραγμάτων τῶν ἀνιέρων καὶ αἱρετικῶν τοὺς ἐπιθυμιῶν οἱ κ.κ. Οἰκουμενισταί, ἐτοιμάζουν τὴν Βα Προσυνοδικὴν Διάσκεψιν εἰς τὸ Σαμπεζῦ τῆς Ἑλβετίας, παρασύραντες, δυστυχῶς, εἰς ἐπίσημον συμμετοχὴν καὶ τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐνημερωτικὸν Δελτίον τοῦ Κέντρου Σαμπεζῦ «ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ», (ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΥ ΘΡΟΝΟΥ) ἐδημοσίευσεν μέρος τῶν Πρακτικῶν ἀπὸ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν αὐτοῦ, τὸ ἔτος 1977, ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τοῦ «περίφημου» Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, Παπικῶν καὶ ὄλων τῶν παραφυάδων τοῦ ἐξωφρενικοῦ Προτεσταντισμοῦ, διὰ τὸν τρόπον τοῦ «ΚΟΙΝΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ!!!» ἴσως ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν νὰ προδιαθέσουν τὰς ψυχὰς τοῦ Ὁρθόδοξου Πληρώματος, κατ' ἐξοχὴν, ἐχομένου ἀπαρασαλεύτως τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὸ δὲ θλιβερότερον πάντων, εἶναι, ἡ διαπίστωσις εἰς τὴν ἀνωτέρω συνεδρίαν: Εὐρέθησαν Ὁρθόδοξοι (!) Ἐκκλησίαι αἵτινες ΕΤΟΛΜΗΣΑΝ ἀνιέρως καὶ ἀσεβῶς νὰ προτείνουν ὅπως τὸ Ἅγιον Πάσχα τοῦ Κυρίου ἐορτάζεται ΜΙΑΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΝ — ΑΜΕΤΑΚΙΝΗΤΟΝ — ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ, μετατοπίζοντες οὕτω

τὸ θέμα ἐκ τῆς Ἑκκλησιολογικῆς του Δεοντολογίας. Πάντως αἱ σκέψεις καὶ αἱ εἰσηγήσεις «τῶν μοντέρνων» Οἰκουμενιστῶν Θεολόγων καὶ τῶν «Πατρῶνων τους» Φαναριωτῶν, ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΟΥΝ. Διότι τὰ πράγματα δὲν εἶναι τόσο ἀπλὰ καὶ εὐκόλα, ὥς τὰ νομίζουν καὶ μὲ τὸν ρωμαντισμόν τους διαπλάθουν εἰς τὴν φαντασίαν των, οἱ ὑπονομευταὶ τῆς Ὁρθοδόξιας. Αὐτοὶ «οἱ στενοκέφαλοι», ὥς περιφρονητικῶς ὀνομάζουν τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Λαόν, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΓΡΥΠΝΩΣ, τὰ τεκτενόμενα καὶ τὰς μηχανορραφίας παρὰ τῶν ὑποούλων τούτων «Βεκκίων» μαθητῶν, ὥστε εἰς πρώτην των ἐνέργειαν πρὸς πραγματοποίησιν τῶν βεβήλων προθέσεων τους, θὰ εὐρεθοῦν ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΥΣ «ΣΤΕΝΟΚΕΦΑΛΟΥΣ», μὲ ὀδυνηρὰν δι' αὐτοὺς πραγματικότητα. Διότι ἄς μὴ λησμονοῦν «Οἱ ΦΥΛΑΚΕΣ ΓΡΗΓΟΡΟΥΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΑΛΞΕΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, καὶ τοῦτο, τὸ βαρύτατον νέφος τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν ὑπεράνω τῆς Ὁρθοδόξου Πατρίδος μας, θὰ μετατοπισθῇ ὡς ΑΝΕΘΕΜΑ ΚΑΙ ΚΡΑΥΓΑΛΕΑ ΟΡΓΗ ἐπὶ τὰς ἀνοήτους κεφαλὰς των αἱ ὁποῖαι παρὰ τὴν κατὰ κόσμον γνῶσιν των, δὲν ἐγνώρισαν καὶ δὲν ἠγνόησαν ὅτι «πῦλαι ἄδου», εἶναι ἀνίκανοι νὰ νικήσουν καὶ κατισχύσουν τῆς Θεοϊδρύτου Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἑκκλησίας».

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΓΩ·Ι·ΣΜΟΣ

Ὁ Χριστὸς ἀπαιτεῖ νὰ τοῦ καταθέσουμε τὸν ἐγωῦσμό μας καὶ νὰ τοῦ ἐμπιστευθοῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀνεπιφύλακτα. Χωρὶς αὐτὴν τὴν παραχώρησιν δὲν μπαίνει στὴν ζωὴ μας. Ὁ ἐγωῖσμός μας εἶναι ἐμπόδιο, γιατί κατέχει τὴν θέσιν ποῦ ἀνήκει στὸν Χριστό. Ὁ Χριστὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἀποκλειστικὴ ἀφοσίωσίν μας πρὸς Αὐτὸν καὶ δὲν ἀνέχεται συμβιβασμούς καὶ πλάνες. Ὁ Χριστὸς μᾶς γνωρίζει καλὰ ὅλους κι' ἔχει σχέδιον θετικὸ γιὰ τὴ σωτηρίαν μας, ἀρκεῖ νὰ πᾶμε κοντά Του καὶ νὰ ὑποταχθοῦμε στὸ θέλημά Του.

Ὅποιος ὅμως κλεισθεῖ μέσα στὸν ἑαυτό του κι' ὑπηρετεῖ μόνον τὶς ὑλικὲς ἀνάγκες του εἶναι φυλακισμένος τοῦ ἐγωῖσμοῦ του.

Γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν Χριστὸ πρέπει νὰ βγοῦμε ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, πρέπει νὰ νικήσουμε τὴν ἀντίστασιν τοῦ ἐγωῖσμοῦ μας ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ φθινοῦ σαρκίου μας, τοῦ σαρκίου μας ποῦ μᾶς παρασύρει σὲ ταπεινὲς ἱκανοποιήσεις, σὲ ἱκανοποιήσεις τροφοδοτημένες ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν παθῶν καὶ τῶν ὑλικῶν ὀρέξεων. Ὅταν θεραπεύουμε

τὴν φιλαυτία μας, ὑπηρετοῦμε τὶς πλάνες μας, καὶ τοποθετοῦμε τοὺς σκοποὺς τῆς ζωῆς μας στὴν ἐπιφάνεια τῶν πραγμάτων, ἐκεῖ ποῦ ἡ πνευματικὴ συγκομιδὴ μας εἶναι φτωχὴ καὶ πικρὴ: «ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει» (Ματθ. 12/30) εἶπε ὁ Χριστός. Ἡ οὐσία τῆς ζωῆς μας ὅμως εἶναι βαθύτερα, εἶναι κοντὰ στὸ ὀριστικὸ καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸ πρόσκαιρο. Ἡ οὐσία τῆς ζωῆς μας εἶναι μέσα στὸ ἀμετάβλητο φῶς τῆς λυτρώσεως, ἐκεῖ ὅπου συναντοῦμε μόνον πνευματικὴ χαρὰ καὶ δὲν ὑπάρχουν, ὑλικὲς ἀνάγκες «Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ ὅπου οὔτε σῆς, οὔτε βρώσις ἀφανίζει καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν» (Ματθ. 6/20). Ἀνθρώπε, προσπάθησε νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ Ἑγωῖσμοῦ σου, πρέπει νὰ κάμῃς τὴν θητεία τῆς περισυλλογῆς σου, μέσα στὴν ἔρημο τῶν ὑλικῶν στερήσεων καὶ μακριὰ ἀπὸ τὰ πρόχειρα ἀνθρώπινα κατασκευάσματα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖ μέσα στὴν χαρὰ τῶν στερήσεων θὰ νοιώσῃς τὴν μικρότητα τῆς ματαιοδοξίας σου καὶ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς δημιουργίας, θὰ ἰδῇς τὸ ἀληθινὸ φῶς, θὰ ἰδῇς καθαρὴ τὴν ἀλήθεια καὶ θὰ αἰσθανθῇς τὴν θωπευτικὴ προστασία τοῦ Θεοῦ μεγαλείου. Κατὰ τὴν πορεία σου ὅμως θὰ δοκιμάσῃς ἀπογοητεύσεις καὶ πίκρες. Ἡ πίκρα σου θὰ εἶναι ἡ μαθητεία σου. Μὴ θυμώσῃς, μὴ ἀπελπισθῇς. Προχώρησε μὲ πίστη καὶ θάρρος. Σκέψου ὅτι κάθε ἔρημος εἶναι διάσπαρτη ἀπὸ ὁάσεις. Κάποια ὁάσις, θὰ βρεθῇ καὶ γιὰ σένα μὲ τὸ πηγάδι τῆς, κι' ἄς μὴ φαίνεται ἀπὸ μακριὰ. Προσευχῇσου. Ταπεινώσου. Ζήτησε τὴ βοήθειαν τοῦ Χριστοῦ καὶ σὲ λίγο ἡ πνοὴ τοῦ πράσινου θὰ δροσίσῃ τὸ πυρῶμένο ἀπὸ τὴν κάψαν πρόσωπό σου κι' ἡ σκιά κάποιου ψηλοῦ φοίνικα θὰ σοῦ δώσῃ ξεκούρασιν καὶ δύναμιν, γιὰ νὰ συνεχίσῃς τὴν πορεία σου, πρὸς τὸ αἰώνιον φῶς τῆς λυτρώσεως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Ὁ ἀποξηραμένος βόρβορος δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς χοίρους, ὅτι τροφὴν βορβωρώδην δὲν εὐρίσκουν, οὕτω καὶ ἡ μαρानθεῖσα σάρκα ἀπὸ τὰς νηστείας καὶ ἄλλα δὲν ἀναπαύει δαίμονας.

Ὅπως ἀκριβῶς τὸ πλῆθος τῶν καπνῶν πολλάκις συμπνίγουν τὴν φλόγαν καὶ τὴν σβύνουν τοιοιτοτρόπως πολλάκις, ἡ ὑπέρμετρος λύπη, ὡς καπνῶδην καὶ σκοτεινὴν καθιστᾷ τὴν ψυχὴν καὶ ἀποξηραίνει τὴν φλόγα τῆς μετανοίας.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ἀκούεται παρὰ πολλῶν ὅτι, τώρα τὸ καλοκαίρι καὶ ἐπὶ ἓνα πεντάμηνον — Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὐγουστον, Σεπτέμβριον καὶ μέρος τοῦ Ὀκτωβρίου, ὁ Χριστιανὸς δικαιούται μιᾶς κάποιας ἀποχῆς ἐκ τῆς Μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, λόγῳ τοῦ καύσωνος καὶ τῶν κλιματολογικῶν ἐποχιακῶν συνθηκῶν. Καὶ οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, ἀκούεται ἀπὸ τὰ στόματα ἀφελῶν, ἀδαῶν καὶ ἐπιπολαίων ἀνθρώπων, τό, «τώρα εἶναι καλοκαίρι! Μὲ τὸ καλὸ, τὸ χειμῶνα πάλι στὴν Ἐκκλησία. Δηλ. βάζουν λουκέτο στοὺς Ναοὺς καὶ λησμονοῦν κάθε τους ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Μητέρα μας, Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τοῦτο εἶναι δυστυχῶς, «ἐκ τοῦ πονηροῦ», ὁ ὁποῖος ποτέ, μὰ ποτέ δὲν κάνει διάλειμμα τῶν ψυχολέθρων δραστηριοτήτων του καὶ ἐνεργειῶν του. Ἀλλὰ τοῦναντίον, «ὡς λέων ὠρυόμενος» τρέχει σὲ θάλασσες καὶ βουνὰ νὰ βρῇ ψυχές καὶ νὰ τίς σύρῃ στὸ κοντινὸ του στρατόπεδον. Εἶναι λοιπὸν ἐγκληματικὴ ἀφέλεια νὰ παραμελοῦμε τὰ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας καθήκοντα κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον...

Πρέπει νὰ τὸ γνωρίζωμεν καλῶς πῶς «ὁ διάβολος ποτέ δὲν κάνει ἀργία». Ὅχι ἀλλὰ νυχθημερὸν ἀγωνίζεται καὶ τρέχει καὶ κοπιᾷ γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοτεινοὺς σκοποὺς καὶ τὰ σκοτεινά του ἔργα. Μὴ λοιπὸν ἀμελήσωμεν καὶ ραθυμήσωμεν ἀδελφοί, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, ἡ χαλάρωσις τῶν δεσμῶν μας μὲ τὴν ἀγιωτάτην μας Ἐκκλησίαν, εἶναι ἀφανιστικὴ, καταλυτικὴ, ὀλεθρία, γιὰ τοῖς μοιάζει σὰν τὸν ἀσθενῆ ποῦ «ξεθαρρεύει», νομίζει πῶς εἶναι καλὰ καὶ δὲν παίρνει τὰ φάρμακα ποῦ τοῦ ἔδωκε ἡ ἱατρικὴ συνταγὴ μὲ ἀποτέλεσμα ξάφνου νὰ εὗρεθῇ πρὸ ἐνὸς μοιραίου κακοῦ. Τώρα λοιπὸν τὸ καλοκαίρι, μὴν ἀπόσχῃς ἀπὸ τὰ θρησκευτικὰ σου καθήκοντα γιὰ πέραν τῶν ὀλεθρίων κακῶν ποῦ προετοιμάζεις γιὰ τὴν ψυχὴν σου ἔχεις καὶ τίς «κυρώσεις» τοῦ 80οῦ Κανόνος τῆς Ἐκτῆς Οἰκουμενικῆς ἁγίας Συνόδου ποῦ μᾶς «κανονίζει» αὐστηρῶς ἂν τρεῖς Κυριακὲς ἀδικαιολόγητα ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν Μυστηριακὴν Ζωὴν καὶ τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν ἁγιασμόν τῆς Κυριακῆς ἡμέρας. Ἴσως μερικοὶ μᾶς ποῦν: Μικρὰ αὐτὰ τὰ πράγματα! Καὶ ὅμως ἂς μὴ λησμονοῦμε πῶς ἀπὸ τὰ μικρὰ πράγματα γίνονται τὰ μεγάλα, ὅπως ἀκριβῶς οἱ μικρὲς πέτρες κάμουν τὰ μεγάλα οἰκοδομήματα. Ἀμφιβάλλει κανεὶς;

Η ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Η ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ

Εἶπεν ὁ Κύριος, «...ἐὰν μὴ ἀφήτῳ ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὕτω καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν...»

Ὡστε ὁ Κύριος ἐκήρυξεν τὸν νόμον τῆς συγχωρήσεως, ὁ ἓνας ἀδελφὸς νὰ συγχωρῇ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς, τὰ λάθη καὶ τὰ παραπτώματά των.

Ποία ὅμως ἡ θέσις τοῦ Ὁρθόδοξου ἐναντι ἐνὸς πλανεμένου καὶ κακοδοξοῦντος ἀδελφοῦ;

Δύναται ὁ Ὁρθόδοξος νὰ συγχωρήσῃ τὰς πλάνας καὶ τὰς κακοδοξίας τῶν ἄλλων;

Βεβαίως ὄχι, διότι τὸ ἀδίκημα τῶν κακοδόξων στρέφεται προσωπικὰ κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα μηδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ συγχωρήσῃ κακοδοξίας καὶ πλάνας, εἰ μὴ μόνον ὁ Θεός.

Καὶ τοῦτο πως, μόνον ὅταν μετανοήσῃ ὁ κακοδόξος καὶ ἀρνηθῇ τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

Καὶ ἡ μὲν μετάνοια ἐν λόγοις δίδεται διὰ τῆς ἀπλῆς ὁμολογίας, ἐν ἔργοις δὲ δίδεται δι' ἀναμυρῶσεως, ὅτι ἡρνήθη τὴν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὅτε ἐβαπτίσθη ὡς κακοδόξος καὶ Σχισματικὸς τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου.

Διὰ ταῦτα παρένθεσιν ποιούμεθα ἵνα ἐνθυμώσωμεν τοὺς λόγους τοῦ Μ. Βασιλείου, «...δὲν πρέπει οἱ ἐκ Σχίσματος προερχόμενοι νὰ μεταλαμβάνουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Κυρίου, ἐὰν δὲν ὁμολογήσουν πρωτίστως καὶ ἀναμυρῶσθαι προσέτι...»

Ὡστε οἱ Κληρικοὶ δὲν πρέπει νὰ συγχωρήσουν τὴν θείαν Μετάληψιν εἰς μετανοοῦντας Σχισματικούς, ἐὰν προηγουμένως δὲν ὀλοκληρωθῇ δι' ἀναμυρῶσεως ἡ ἐπιστροφή τοῦ μετανοοῦντος.

Ἐπανερχόμενοι τοῦ θέματος λέγομεν ὅτι πρέπει μὲν οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ συγχωροῦν τὰ προσωπικὰ παραπτώματα τῶν κακοδόξων, ὅχι ὅμως τὰς πλάνας καὶ τὰς κακοδοξίας των, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐγένοντο ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Οἴκου Αὐτοῦ.

Ὄντως δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ὡς βλάσφημοι τῆς Χάριτος Αὐτοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρῶμεν αὐτούς, οὔτε φίλους καὶ ἀδελφούς Ὁρθόδοξους.

Πλὴν ὀφείλωμεν νὰ νοθετοῦμεν αὐτοὺς συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως νὰ μετανοήσουν καὶ ὅταν ζητοῦν τὸ ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνίαν Μας, νὰ μὴν τὴν ἀρνοῦμεθα.

“Αλλος βεβαίως ὁ Ὁρθόδοξος φίλος καὶ ἀδελφός, ἄλλος δὲ ὁ κατὰ σάρκα ἢ κατὰ κοινωνίαν καὶ οἰκογένειαν.

Ἐκ τούτων ὅλων σημειωτέον ὅτι δὲν πρέπει νὰ μισῶμεν ἢ νὰ ἀπεχθανώμεθα αὐτοὺς διὰ τὰς πλάνας των, ἀντιθέτως δὲ νὰ τοὺς λυπούμεθα καὶ νὰ τοὺς οἰκτίρωμεν, γνωρίζοντες, ὅτι δυστυχῶς δι’ αὐτοὺς, δὲν δύνανται νὰ κληρονομήσουν τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι σύμμαχοι καὶ ὑποτακτικοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας.

Ὁμοίως ὀφείλωμεν νὰ προσευχώμεθα ἀδιαλείπτως δι’ αὐτοὺς, ἵνα ὁ Κύριος ὁ Πρῶτος τοῖς πᾶσιν εἰς εὐσπλαχνίαν, ὁ ἄπειρος τοῦ ἐλέους, εὐρη μέτρα δοκιμασίας, ἡ ὁποία δοκιμασία, τῇ βοηθείᾳ ἐν ἔργοις καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων, οἰκονομήσει τὴν μετάνοια αὐτῶν.

Ἄς ἐνθυμούμεθα δὲ πῶς ἡ μετάνοια τούτων, τῇ συνεργείᾳ ἡμῶν, εἶναι μέγα ἔργο ἐλέους καὶ εὐσπλαχνίας, οἷα ἡ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη Παραβολὴ τοῦ Κυρίου.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ

Μετὰ λαμπρότητος καὶ τῇ συμμετοχῇ πλείστων ὄσων πιστῶν ἀνελθόντων πρὸς τοῦτο ἑώρτασεν ἡ Ἱερὰ Μονή, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Αὐξεντίου ἐν Καπανδριτίῳ Ἀττικῆς, ἐπὶ τῇ Θείᾳ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἀναλήψει.

Κωλυομένου τοῦ Μακαριωτάτου, λόγῳ τῆς μεγάλης πανηγύρεως τῶν Σπάτων, ἐνθα μετέβη ἵνα παραστῇ τῶν Ἱερῶν Τελετῶν, τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ἐν Καπανδριτίῳ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρ. Εὐβοίας κ.κ. Παῖσιος πρὸς τοῦτο παρακληθεὶς παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου. Κατ’ αὐτὴν ἔψαλεν ἡ ἀδελφότης μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἀκούραστον πάντοτε εἰς ἔργα πνευματικῆς προσφορᾶς, ὁσιωτάτη καθηγουμένη αὐτῆς Γερόντισσα Ξένη. Ὁ Ἅγιος πρ. Εὐβοίας ὠμίλησε μὲ τὴν διακρίνουσα αὐτὸν πατερικὴν ἀπλότητα ἀναφερθεὶς εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἡμέρας καὶ συστήσας πατρικῶς εἰς τοὺς πιστοὺς ὅπως ἐμμένουν στερῶς εἰς τὴν πατρῴαν Θρησκείαν ἣτις καὶ μόνῃ δύνатаι νὰ σώσῃ καὶ περιφρουρήσῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν κακῶν τῶν πολλῶν ἅτινα πληθαίνουν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

Ἐπίσης ὁ Μακαριώτατος ἐκτὸς τῶν Σπάτων, ἐνθα προέστη τῆς μεγαλοπρεποῦς ἑορτῆς καὶ πανηγύρεως, ἣτις κατ’ ἔτος σημειώνει ὅλον καὶ μεγαλύναν ἐπιτυχίαν εἰς λαμπρότητα, προέστη καὶ τῆς ὁλονυκτίου πανηγυρικῆς ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ καὶ πανηγύρει, «τοῦ Ἀξίον

Ἐστίν», τῆς Ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς Βαρυπόμης τοῦ αἰοδίου πατρὸς Γορδίου.

Κατὰ τὸ δέμηνον διάστημα Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου ὁ Μακαριώτατος εἶχε πολλὰς συνεργασίας μὲ Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, καὶ μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβούλου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος κ. Θεοδώρου Μαργιόλη. Ἐδέχθη ἐπίσης πολλοὺς κληρικοὺς ἐκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπεσκέφθη πολλὰς Μονὰς συνεργασθεὶς μετὰ τῶν ὑπευθύνων αὐτῶν.

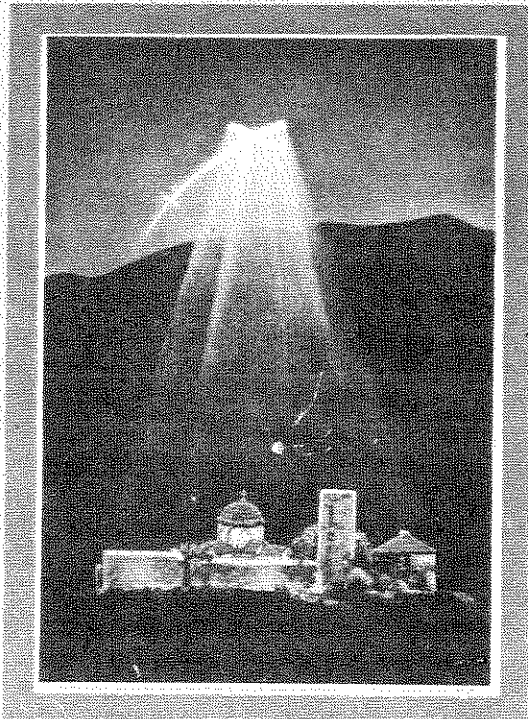
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὴν 1ην παρελθόντος Ἰουνίου ἐ.ε. ἦγεν τὰ σεπτὰ αὐτοῦ Ὀνομαστήρια ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος καὶ φιλοσόφου Ἰουστίνου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνος, τελέσας κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀρχιερατικὸν συλλειτουργῶν εἰς τὴν ἐν Ταρτίτῃ Κεραταίᾳ, Ἱερὰ μνην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ὀνουφρίου, τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν καὶ πλῆθος εὐσεβοῦς λαοῦ.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας ἀρχιερ. Λειτουργίας παρετέθη μοναστικὴ τράπεζα εἰς τὴν ὁποίαν παρέκάθεισαν πολλοὶ ἐπισκέπται τιμῶντες τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην καθὼς καὶ ἅπας ὁ Ἱερὸς Κλήρος ὁ προσελθὼν νὰ τιμῇ τὸν Ἅγιον Εὐβοίας διακρινόμενον διὰ τὸ πρᾶον τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκραν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀγωνίζεται ἐπὶ σειράν ἐτῶν καὶ ἐκ νεαρωτάτης αὐτοῦ ἡλικίας, ὁπότε κατέταγῃ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀγωνιζομένης Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας. Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας», τῆς ὁποίας εἶναι ἐνθερμος ὑποστηρικτῆς εὐχεται τὰ κράτιστα εἰς τὸν ἑορτάζοντα Σεβασμιώτατον Ἱεράρχην κ. Ἰουστίνον καὶ δύναμιν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίου πρὸς ἀπρόσκοπον συνέχισιν τῆς Θεοφιλοῦς καὶ Ψυχοφελοῦς ποιμαντορίας του.

Ἐπίσης τὴν 12/25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἢ ὡς ἄνω Ἱερὰ Μονή, ἔδρα τοῦ Σεβασ. Ἀγίου Εὐβοίας ἑώρτασε μετὰ πάσης μοναστικῆς τάξεως καὶ ἐν συρροῇ πιστῶν ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῇ συμμετοχῇ πολλῶν Σεβασμιωτῶν Ἀγίων Συνοδικῶν καὶ Ἱεροῦ Πρεσβυτερίου καθ’ ἣν ὠμίλησε καταλλήλως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ.κ. Εὐθύμιος περὶ τοῦ ἑορταζομένου μεγάλου ἀσκητοῦ καὶ ὁσίου Πατρὸς Ὀνουφρίου. Μέχρι τῶν πρώτων νυκτερινῶν ὥρῶν, προσήρχοντο πιστοὶ διὰ νὰ προσκυνήσουν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, τιμῶντες καὶ εὐλαβούμενοι τὸν Ὁσίον καὶ θαυμαστὸν Ἀσκητὴν.

ΘΕΟΘΕΝ ΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος προέστη πολλῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων καὶ πανηγύρεων κατὰ τὸ δέμηνον τοῦτο ὡς καὶ ἱερὰς ὁλονυκτίας καὶ ἱερὰ μνημόσυνα, ἐν οἷς καὶ κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν τῶν τιμίων Λειψάνων τοῦ ἱσχωτάτου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Χανιώτη ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Κουβαρᾷ.

Ὁ Ἱερὸς ἐνοριακὸς Ναὸς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης ἰδιοκτησία τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν, Ἀγῶνος, εὐλογία καὶ ἐγκρίσει τοῦ Μακαριωτάτου ἐπραγματοποίησε ἑκτακτον ἔρανον διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Παλαιστίνης, τὸ δὲ ποσὸν τῶν ἑκατὸ καὶ πλέον χιλιάδων δραχμῶν ἐστάλει παρὰ ἀκαταπονήτου εἰς ἔργα φιλανθρωπίας, ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, πατρὸς Κωνσταντίνου Παπαντωνίου εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ καταπονουμένους ἀδελφοὺς ἡμῶν Παλαιστίνιους, καταδείξαντες ἀκόμη μίαν φορὰν οἱ Γ.Ο.Χ. Ἑλ-

λάδος τὴν πάντε πρόφρονα διάθεσιν των δι' ἔργα ἀγάπης.

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐνοριακῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων Νέας Σμύρνης, ἐνθα ἐφημερεύει ὁ ἐξ ἁγίου Ὁρους ὀρμώμενος, Πανοσιλογ. ἀρχιμ. πατὴρ Παγκράτιος Δοχειαρίτης καὶ ἐπιτροπεύουν ἐν τῷ Ναῷ οἱ ἐγκριτοὶ ἐνορίται κ.κ. Γεώργιος Τατάκης καὶ Δημοσθένης Τατάκης συντελεῖται ἀθอรύβως ἓνα ἀληθινὰ κοσμογονικὸν ἔργον.

Συγκεκριμένως, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω καὶ τῇ πρόφρονι προσφορᾷ τῶν εὐσεβῶν ἐνοριτῶν, ὁ πλήρης ἀνακαινισμὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ ἐσωτερικὸς καλλωπισμὸς καὶ ἡ ἀνανέωσις ὅλων τῶν Ἱερῶν Σκευῶν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι. Καθιεροῦται, ἐκτὸς τῆς Πανηγύρεως καὶ Πάνδημον κατ' ἔτος Ἱερὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν προαπελθόντων ἀειμνήστων Εὐεργετῶν καὶ Συνδρομητῶν καὶ Δωρητῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀλλὰ κατ' ἔτος, γίνεται τὴν 3ην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου πανηγυρικὴν ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, ὑπὲρ ὑγείας καὶ κατὰ Θεὸν προκοπῆς τῶν ζώντων Εὐεργετῶν, Δωρητῶν καὶ Συνδρομητῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μετὰ καταλλήλου Θείου Κηρύγματος καὶ Ἱερᾶς Ἀρτοκλασίας.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, λειτουργεῖ εἰδικὸν κατηχητικὸν σχολεῖον παιδῶν ὑπὸ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῆς εὐσεβοῦς νέας δεσποινίδος Δεσποίνης Στραβοκώστα 2/ετοῦς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ πρόθυμον συμμετοχὴν πολλῶν παιδῶν.

Κατ' ἔτος πραγματοποιεῖται προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ ἐνοριτῶν εἰς Ἁγίον Ὅρος πρὸς γνωριμίαν τῶν ἀπροσμετρήτων Βυζαντινῶν Θησαυρῶν ποὺ περικλείει εἰς τοὺς κόλπους τοῦ τὸ «Περιβόλιον τῆς Παναγίας». Ἀξίζει μίαν προσκυνηματικὴν ἐπίσκεψιν εἰς Ἀγίους Θεοδώρους Νέας Σμύρνης (Στάσις ἁγίας Παρασκευῆς), διὰ συγκινήθη τις ἀπὸ τὴν τάξιν, τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ διὰ νὰ συγχαρῇ ἀπὸ καρδίας τὸν τε πατέρα Παγκράτιον καὶ τοὺς κ.κ. Ἐπιτρόπους τοῦ Ναοῦ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Καὶ ἐφέτος ἐωρτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ ἐν συρροῇ πλήθους εὐσεβοῦς Ἱεροῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ, ἡ ἑορτὴ καὶ πανηγύρις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, τὴν 5ην Ἰουλίου ἐ.ε., εἰς τὴν περίσεμον Ἱερὰν Μονὴν αὐτοῦ εἰς Μεγάλον Πεύκο Μεγαρίδος, τελοῦσα ὑπὸ τὴν πεπνυμένην ποι-

μαντορίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ.κ. Γεροντίου. Ἡ συρροή τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος ὑπῆρξε ἀνευ προηγουμένου. Κατὰ τὸ διήμερον τῆς Πανηγύρεως, ἐξ ὧν τῶν σημείων τῆς Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος συνέρρεον μέχρι βαθείας νυκτός, γεννὸς ποῦ ἀποδεικνύει ἀδιαψεύστως τὴν ἐνθουσιώδη ἀφοσίωσιν τοῦ Χριστολέκτου Πληρώματος πρὸς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν... Τὴν παραμονὴν τῆς πανηγύρεως ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς προεξάρχοντος τοῦ Οἰκείου Ἱεράρχου κ.κ. Γεροντίου πλαισιουμένου ὑπὸ πολλῶν Ἀρχιερέων, ἀρχιμανδριτῶν καὶ Πρεσβυτέρων.

Κατὰ τὴν πούλαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Ἅγιος Πειραιῶς κ.κ. Γερόντιος συμπαραστατούμενος παρὰ τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ.κ. Καλλίνικον, Ἀχαρνῶν κ.κ. Ἀθανάσιον, Θεσσαλονίκης, κ.κ. Εὐθύμιον, Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνον καὶ πλήθους Τιμίου Πρεσβυτερίου. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ «Κοινωνικοῦ» ὠμίλησεν μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν δύναμιν Λόγου, ὁ ἄλλοι Κύριος Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, κατασυσκεψάμενος τοὺς πιστοὺς.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη πλουσία μοναστικὴ τράπεζα εἰς ἣν παρεκάθεισαν, ἐκτὸς τῆς Σεπτῆς Ἡγασίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ ἅπας ὁ προσελθὼν Ἱερὸς Κληρὸς καὶ εὐσεβὴς Λαός. Μέχρι δὲ βαθείας νυκτός προσήρχοντο πλήθη πιστῶν διὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀρχιμοναστοῦ τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

Μεθ' ἱκανοποιήσεως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνούσων ἐξακολουθῶν ἀμείων τὸ ποιμαντορικὸν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἔχει τακτικωτάτας τὰς πνευματικὰς ἐξορμήσεις εἰς Χίον καὶ λοιπὰς ἐκεῖθεν νήσους, ἱεουργῶν, χοροστατῶν καὶ κηρύσσων ἀνελλιπῶς εἰς τοὺς αὐξανομένους συνεχῶς πιστοὺς χριστιανοὺς. Πάντες δὲ μετὰ χαρᾶς πάντοτε ἀναμένουν τὸν Σεβασμιώτατον διὰ νὰ δεχθῶν τὰς εὐλογίας καὶ τὰς νουθεσίας αὐτοῦ, δοθέντος μάλιστα ὅτι οὗτος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν νήσον τῆς Χίου καὶ κατὰ συνέπεια ἐνυπάρχουν καὶ οἱ νοσταλγικοὶ δεσμοὶ μετ' αὐτῆς.

Εὐχόμεθα ἐνυπάρχουν καὶ οἱ νοσταλγικοὶ δεσμοὶ

Εὐχόμεθα ἀμείων καὶ μακρὰν τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Περιοδεία εἰς ὄρεινὴν Κάρυστον

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κατὰ τὸ τελευταῖον δέμηνον ἐπεσκέφθη συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου αὐτοῦ ἀρχιμ. πατρὸς Νικολάου καὶ τοῦ ἀρχιμ. πατρὸς Βαρνάβα, τὴν ὄρεινὴν Κάρυστιαν καὶ συγκεκριμένως τὴν περιφέρειαν τοῦ Πλατιστοῦ καὶ τῶν πέριξ χωρίων γενόμενος πάντοτε δεκτὸς μετὰ πολλῆς, τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος, ἀγάπης καὶ προθυμίας. Δέον ὅπως σημειωθῇ εἰς τὴν ὄρεινὴν Κάρυστιαν καὶ εἰς τὰ ἀπρόσιτα ὄρη ὑπερθεῖν τῆς Κάρυστου οἱ εὐσεβεῖς Κάτοικοι τῶν ἐκεῖ χωρίων ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΠΕΣΤΗΣΑΝ ἢ ΑΠΕΣΚΙΡΤΗΣΑΝ τῆς Γνησίας, ἀλλὰ παρὰ τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰς πιέσεις τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας, ἐμμένουν εἰς τὸν Πάτριον Ἑορτολόγιον καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος, ἡ, τοῦ ὑστερήματος αὐτῶν συντηροῦν τοὺς Ἱεροὺς αὐτῶν Ναοὺς καθὼς καὶ τοὺς ἐκάστοτε ἐφημερίους τῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ὁμιλίαν του εἰς ἄνω Πλατατιστόν, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρεν τὰ ἀγνὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων καὶ τὴν ἐμμονὴν τῶν εἰς τὴν Ἀκαινοτόμητον Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν. Ἀξίζει ἀληθῶς πᾶς δίκαιος ἔπαινος εἰς τοὺς ἀνωτέρω.

«ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΝ ΤΟΝ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΝ»

Με λύπην ἀληθῆ ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ Ἱερὰ Κοινότης τοῦ Ἀγιωνύμου Ὁρους, ἐπετέθη δι' ἐγκυκλίου τῆς μετὰ ἰδιαζούσης σφοδρότητος κατὰ τοῦ ἐκδότου τοῦ ἀξιολόγου καὶ παραδοσιακοῦ περιοδικοῦ «ΑΓΙΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ Ο ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ», ὁσιολογιωτάτου μοναχοῦ πατρὸς Ἰακώβου, γνωστοῦ εἰς ἅπαντας τοὺς κύκλους τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, διὰ τὴν ἀγωνιστικότητά του ὑπὲρ τῆς Ἀκαινοτομήτου Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ γενικὰ τῶν Πατρῶν ἡμῶν Παραδόσεων. Λέγων καὶ πράττων Παραδοσιακὸς ὁ ἀγαπητὸς ἐν Κυρίῳ πατὴρ Ἰακώβος, ἀγωνίζεται σθεναρῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἀπὸ τὴν σεπτὴν Ἀγιορειτικὴν Ἡγασίαν καὶ οὐχὶ νὰ βάλλεται ὡς ἐπικίνδυνος!! ὅταν ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως, οἱ πάντες ὁμολογοῦν καὶ διακηρύττουν καὶ τὰ γραπτά του τὸ ὁμολογοῦν καὶ ἐγγυῶνται ὅτι ἀγωνίζεται διὰ τοὺς μακραίωνας θεσμοὺς τοῦ ἁγίου Ὁρους καὶ τὴν κραταίωσιν τῶν Παραδόσεων τῆς Ὁρθοδοξίας. Τοῦτο ἂς μὴ λησμονηθῇ καὶ ἀλλαχοῦ ἂς ἀναζητηθῶν οἱ πολέμιοι τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΧΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΔΙΚΑΙΩΣΕΙ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Είναι γνωστόν ότι οί γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Ἑλλάδος, καίτοι ἀποτελοῦντες ἰδίαν πολυπληθεστάτην Ὀρθοσκευτικὴν Κοινωνίαν (περὶ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον), δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα ν' ἀνεγείρωμεν Ἱεροὺς Ναοὺς, πρὸς ἀσκήσιν τῆς Θείας Λατρείας, παρὰ τὰς περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθέρας τῆς λατρείας διατάξεις τοῦ Συντάγματος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Νεοημερολογιακὴ Ἐκκλησία παρενέβαινε ἐκάστοτε καὶ ἠμπόδιζε, ὄχι μόνον τὴν κατασκευὴν τῶν Ναῶν μας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἐπισκευὴν ἐκείνων, τοὺς ὁποίους λάθρα ἔχομεν δημιουργήσει ἐκ μετασκευῆς οἰκιῶν ἢ ἄλλων προχείρων κτισμάτων, καὶ ὑπέστημεν διώξεις καὶ ὠδηγήθημεν κατηγορούμενοι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, διατί, διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ὁρθόδοξων Ναῶν καὶ Εὐκτηρίων Οἰκῶν.

Ἡ ἐξοργιστικῶς ἀπαράδεκτος αὕτη κατάστασις, ἢ παρὰ πᾶσαν ἐννοίαν κανονικοῦ δικαίου καὶ χριστιανικῆς ἠθικῆς σοβοῦσα, τῇ ἀνοχῇ δυστυχῶς τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων, ἔπρεπε νὰ ἐκλείψῃ ἀπαξ διὰ παντός. Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἀνέθεσεν εἰς τὸν νομικὸν σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔγκριτον Δικηγόρον κ. Νικήταν Ἀναγνωστόπουλον, ὁ ὁποῖος συνεχῶς ἀγωνίζεται διὰ τὸ μεγαλεῖον ταύτης, πραγματοποιήσας τόσα λαμπρὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἐπιτεύγματα. Εἶχε τὴν φωτεινὴν ἐμπνευσιν καὶ πρωτοβουλίαν ν' ἀναπτύξῃ προσφάτως εἰς τὸν φίλον του καὶ ἐκλεκτὸν συνάδελφόν του, Βουλευτὴν τοῦ Π.Α.Σ.Ο.Κ. Πειραιῶς καὶ Νήσων κ. Ἀντ. Ντεντιδάκην, τὴν Συνταγματικὴν καὶ Νομοκανονικὴν ἀποψιν τοῦ ζητήματος. Οὗτος διακρινόμενος διὰ τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν του φρόνημα, τὸ καλοπροαίρετον καὶ ἐλικρινές τοῦ χαρακτήρος του, τὴν ζῶσαν δραστηριότητά του, τὸ ζῶν ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τοῦ ἀδικουμένου, ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλην συμπάθειάν του πρὸς τὴν Ἱερὰν Παρεμβολὴν μας, τῷ ὑπεσκέθη ἀμέριστον τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν του παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Ὑπουργῷ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος κ. Α. Τρίτση. Καὶ ἀμέσως δι' ἐμπειριστατομένου ὑπομνήματός του πρὸς τοῦτον εἰσηγήθη τὴν διευθέτησιν αὐτοῦ ὡς πάντῃ δικαίον. Ὁ κ. Ὑπουργός, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του, ἀναγνώρισας τοῦτο, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91 καὶ Πρωτ. 21277/6347/1.6.1982 ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς

Νομάρχας καὶ πολεοδομικὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐγνώρισεν ὅτι διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀδειῶν, πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν τῶν Παλαιοημερολογικῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Εὐκτηρίων Οἰκῶν, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Νεοημερολογιακῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μόνον αἱ σχετικαὶ Πολεοδομικαὶ Διατάξεις. Δὲν εὐρίσκομεν τὰς καταλλήλους λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν καὶ ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, καὶ πρωτίστως τὴν εὐγνωμοσύνην, τόσον τὴν ἰδικὴν μας, ὅσον καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀλλαγῆς τοῦ Ἀ. Παπανδρέου καὶ ἰδιαίτερως, πρὸς τοὺς κ.κ. Α. Τρίτσην καὶ Α. Ντεντιδάκην, χάρις εἰς τὸ φιλοδίκαιον, τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ ἠθικὴν γενναιότητα τῶν ὁποίων εὔρε ἐπὶ τέλους, τὴν δικαίωσιν του ἑνα τόσον ζωτικὸν ζήτημα ταύτης, τὸ ὁποῖον ἐλίμναζεν ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα. Τοιαῦτα στελέχη τιμοῦν ὄντως τὸ ἀξίωμά των καὶ τὸ Ἔθνος.

Συγχαίρομεν ἐκ βαθέων καὶ τὸν λίαν ἀγαπητὸν καὶ σεβαστὸν φίλον κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλον, ὡς τὸν πρωταγωνιστὴν τῆς δικαίωσης τούτου.

Παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 91 καὶ πρωτ. 21277/6347/1.6.1982 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργοῦ Χ.Ο.Π. Α. Τρίτση πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ τὰς πολεοδομικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἐπίσης εὐχαριστήρια τηλεγραφήματα διὰ τὴν δικαίωσιν μας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Μητροπολιτῶν μας κ.τ.λ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ Χ.Ο.Π.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ 1η
ΤΜΗΜΑ α

Ταχ. Δ/ση: Ἀμαλιάδος 17
Πληροφορίες:
Τηλέφωνο:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 91
Ἀθήνα 1-6-1982
Ἀρ. πρωτ. 21277/6347

ΠΡΟΣ: Τοὺς ἀποδέκτες Πολεοδομικῶν
Ἐγκυκλίων

ΚΟΙΝ/ΣΗ: Ο.Δ.Ε.Π.

ΘΕΜΑ: «Ἐκδοση οἰκοδ. ἀδειῶν Ἱ. Ναῶν τῶν ὁπαδῶν Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου».

ΣΧΕΤ.: ἢ ὑπ' ἀριθ. 137 (ἀριθ. πρωτ. 50685/13965/15-10-81) ἐγκύκλιος.

Συμπληρώνοντας την παραπάνω εγκύκλιο και έχοντας υπόψη την υπ' αριθ. 132010/66 εγκύκλιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κατά την οποία οι όπαδοι του Ιουλιανού ημερολογίου (Παλαιοημερολογίτες) αποτελούν ιδίαν Θρησκευτικήν Κοινωνίαν και απεσχίσθησαν νόμιμα από την Εκκλησία της Ελλάδας, σ'ας γνωρίζομε τὰ ἑξῆς: Γιὰ τὴν ἔκδοση ἀδειῶν ἀνεγέρσεως ἢ ἐπεκτάσεως Ἱερῶν Ναῶν ἢ Εὐκτηρίων οἰκῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρ. 47 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146Α'/77) «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀλλὰ μόνο οἱ σχετικὲς πολεοδομικὲς διατάξεις.

Ο Υπουργὸς
ΑΝΤ. ΤΡΙΤΣΗΣ
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Προϊσταμένη Γραμματείας
Α. ΣΕΒΔΑΛΗ

COPIE KA 122
ΑΘΗΝΑ 8/536 199/196 8 0847

- Πρόεδρον Κυβερνήσεως Α. Παπανδρέου.
- Υπουργὸν Χ.Ο.Π. Α. Τρίτσην.
- Βουλευτὴν Α. Ντεντιδάκην.

Ἐν καὶ πλέον ἑκατομμύριον γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ (ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον) ἐπὶ 58ετίαν ὅλην ἀπὸ τῆς ἀντικανονικῆς ἐορτολογικῆς καινοτομίας ἐστερούμεθα τοῦ δικαιώματος ἀνεγέρσεως ἱερῶν ναῶν παρὰ τὰς περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθερίας τῆς λατρείας διατάξεις τοῦ συντάγματος. Ἡδὴ τοῦτο ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ Χ.Ο.Π. Α. Τρίτση τῇ εἰσηγήσει τοῦ βουλευτοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ Πειραιῶς καὶ νήσων δικηγόρου Α. Ντεντιδάκη. Διὰ τῆς υπ' αριθμ. Πρωτ. 21277/6347/1.6.82 ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς Νομαρχίας καὶ πολεοδομικὰς ὑπηρεσίας ἐγνωστοποιήθη ὅτι διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδειῶν ἀνεγέρσεως Ἱερῶν Ναῶν ὑπὸ τῶν παλαιοημερολογιτῶν δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ μόνον αἱ σχετικαὶ πολεοδομικαὶ διατάξεις. Ἀείποτε εὐγνώμονες καὶ εὐμνήμονες πρὸς τὴν σεβαστὴν κυβέρνησιν τῆς ἀλλαγῆς καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τοὺς Α. Τρίτσην καὶ Α. Ντεντιδάκην.
«Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». Ὁ ἐν Τριάδι Θεὸς ν' ἀξιῶν ἡμᾶς ὅπως πραγματοποιεῖτε ἐν παντὶ ἔργα τῇ παμφιλτάτῃ πατρίδι ὠφέλιμα καὶ Αὐτῷ εὐάρεστα.

Διὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος

ΠΕΙΡΑΙΑ 1803 121 9 2016

- Πρωθυπουργὸν κ. Α. Παπανδρέου.
- Υπουργὸν Χ.Ο.Π.κ. Α. Τρίτσην
- Βουλευτὴν κ. Α. Ντεντιδάκην
- Ἀρχ/πον Γ.Ο.Χ. Αὐξέντιον.

Ἐκφράζομεν εὐγνώμονας εὐχαριστίας διότι κυβερνήσεις ἀλλαγῆς ἐδικαίωσαν τὸ ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα χρονίζον παντὶ δίκαιον ζήτημα ἀνεγέρσεως Ἱερῶν Ναῶν ὑπὸ μαρτυρικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας.

Ἡ ἐγκύκλιος ὑπουργοῦ Χ.Ο.Π. Α. Τρίτση ἣτις ἐξεδόθη τῇ εἰσηγήσει τοῦ βουλευτοῦ Α. Ντεντιδάκη θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ. Τοιαῦτα στελέχη τιμοῦν ὄντως κόμμα εἰς ὃ ἀνήκουν καὶ τὸ ἔθνος λογίζομαι ἰδιαίτερος εὐτυχῆς διότι ναὸς τῆς ἰδικῆς μου πνευματικῆς δικαιοδοσίας (Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου Πειραιῶς) ἐγένετο ἡ ἀγαθὴ ἀφορμὴ ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης Μητροπολίτης
Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας Γερόντιος
COPIE

ΑΘΗΝΑΙ 13/3369 79 26 956

ΚΠΔ:Π4

Α. Παπανδρέου πρόεδρον κυβερνήσεως
Α. Τρίτσην ὑπουργὸν Χ.Ο.Π.
Α. Ντεντιδάκην Βουλευτὴν Πειραιῶς
Κολοκοτρῶνη 10
Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος Αὐξέντιον
Ἀθήνας Κάνιγγος 32

Μετ' ἀπείρου εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως χαιρετίζομεν τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ ὑπουργοῦ ΧΟΠ Α. Τρίτση τῇ εἰσηγήσει Βουλευτοῦ Α. Ντεντιδάκη, δικαιώματος ἀνεγέρσεως Ἱερῶν Ναῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς ἐργάτας θεαρέστων ἔργων ζῇ Κύριος ὁ Θεός.

Διάπυρος πρὸς θεὸν εὐχέτης
Μητροπολίτης ΓΟΧ Φθιώτιδος καὶ Θαιμακοῦ
Καλλίνικος

COPIE
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 155/548898 135/136 7 2310

ΕΠΤ Π4

Ἱερὰν Σύνοδον ΓΟΧ Ἑλλάδος
Κάνιγγος 32
ΑΘΗΝΑ

Ἐκοινοποιήθη

Ἀξιότιμον βουλευτὴν κύριον Α. Ντεντιδάκην
Κολοκοτρώνη 70 Πειραιᾶ

300.000 καὶ πλέον χιλιάδες γνησίων ὀρθοδόξων
χριστιανῶν ἡμετέρας πνευματικῆς δικαιοδοσίας τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως ΓΟΧ Θεσσαλονίκης καὶ Βο-
ρείου Ἑλλάδος ἡσθάνθημεν χαρὰν ἀνεκλάλητον
διὰ τὴν δικαίαν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς κυβερ-
νήσεως ἀλλαγῆς 55ετοῦς ἀγῶνος ἡμῶν κατὰ τῆς
ἀντικανονικῆς ἐφαρμογῆς νέου ἐορτολογίου διὰ τῆς
ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου ΧΟΠ περὶ ἐλευθέρας
ἀνεγέρσεως ναῶν τῶν κανονικῶς ἀκολουθούντων
τὸ Ἰουλιανὸ ἐορτολόγιο διὰ τῆς εὐγενοῦς προσπα-
θείας τοῦ ἀξιότιμου ὑπουργοῦ Κου Τρίτση καὶ τῶν
ἀόκνων ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ Πειραιῶς Κου
Ντεντιδάκη, ἐκφράζοντες τὰς τε ἡμετέρας εὐχαρι-
στίας καὶ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εὐχομαι ἐκ βάθους
ψυχῆς εἰς τὸν Τριαδικὸν Θεὸν νὰ εὐλογεῖ τὰ ἔργα
ἡμῶν.

Μητροπολίτης ΓΟΧ Θεσσαλονίκης
Εὐθύμιος

COPIE ΚΑ 108

ΑΘΗΝΩΝ 155/995667 55 13 1020

Π4

1. Πρωθυπουργὸν Κυβερνήσεως Ἀνδρέα Παπαν-
δρέου
2. Α. Τρίτση ὑπουργὸν ΧΟΠ
3. Α. Ντεντιδάκη βουλευτὴν Πειραιῶς,
Κολοκοτρώνη 70 Πειραιᾶς
4. Ἀρχιεπίσκοπον ΓΟΧ Αὐξέντιον

Κάνιγγος 32 Ἐνταῦθα

Εὐγνωμονοῦμε καὶ συγχαίρουμε ἐκ βαθέων διὰ
τὴν ἐπίλυση ζητήματος ἀνεγέρσεως Ἱερῶν Ναῶν
τῶν παλαιοημερολογητῶν ἐλευθέρως.

Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν
καὶ εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Μητροπολίτης ΓΟΧ Χίου - Ψαρῶν - Οἰνουσῶν
Στέφανος

ΦΟΠΙΕ

ΑΘΗΝΑΙ 155/280474 290/289 29 1400

Π5

ΚΠΔ

- 1) Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως Κύριον
Ἀνδρέα Γ. Παπανδρέου ἐνταῦθα
- 2) Ἀντώνιον Τρίτσην ὑπουργὸν ΧΟΠ ἐνταῦθα

3) Ἀντώνιον Ντεντιδάκην βουλευτὴν Πειραιῶς
Κολοκοτρώνη 70 Πειραιᾶ

4) Ἀρχιεπίσκοπον ΓΟΧ Ἑλλάδος Κάνιγγος 32
ἐνταῦθα

5) Στάθη Γιώτα ὑφυπουργὸ γεωργίας ἐνταῦθα

Κύριε πρόεδρε, ἡ κυβέρνησις τῆς ἀλλαγῆς συμ-
φώνως πρὸς τὰς προεκλογικὰς ἐπαγγελίας της πρὸς
τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὑπέγραψε συμβόλαιον τιμῆς
καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ καθιδρύσῃ κράτος δικαίου,
κράτος ἀληθινῆς σοσιαλιστικῆς δημοκρατίας, κρά-
τος ἐλευθερίας, κράτος ἰσότητος τῶν πολιτῶν της,
κράτος ἀξιοκρατίας καὶ πολιτισμοῦ.

Ἀπεναντίας θὰ πατάξῃ τὴν βίαν θὰ καταργήσῃ
τὰς κατηγορίας τῶν πολιτῶν πρώτην καὶ δευτέραν
ποὺ κατὰ παράβασιν θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου
κατεπατοῦντο ἐπὶ 50 καὶ πλέον ἔτη. Συντάγματα
ἐψήφισε ὁ λαὸς καὶ σύνταγμα ποτὲ δὲν λειτουρ-
γοῦσε εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν
ὁ πιεζόμενος ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πρὸ παντὸς οἱ
ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον ποὺ ἀπα-
ριθμοῦν πλέον τοῦ 1.000.000 εἶναι στὸ πλευρό
σας κύριε πρόεδρε τῆς ἀλλαγῆς. Ἀληθινὰ τὰ
γράφω μὲ μεγάλην συγκίνηση καὶ ἐκτίμησιν πρὸς
τὴν κυβέρνησιν τοῦ λαοῦ ποὺ πράγματι εἶναι τοῦ
λαοῦ. Ὁ τίτλος αὐτὸς σὰς ἀνήκει μαζί μὲ τὰ
ἐπίλεκτα πρόσωπα τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὴν κυ-
βέρνησίν σας, ἓνας ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἀξιό-
τιμος ΧΟΠ κύριος Ἀντώνιος Τρίτσης τὸ ὄνομα
τοῦ ὁποίου θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς
ὑπουργοῦ τῆς ἀλλαγῆς. Ἐδικαίωσε μὲ τὴν ἑκδοσιν
ἐγκυκλίου ἐλευθέρας ἀνεγέρσεως τῶν ἱερῶν ναῶν
τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἐορτολόγιον μὲ
τὴν πρᾶξιν τοῦ αὐτὴν ἐτίμησεν τὸν λαὸν καὶ τὴν
κυβέρνησιν. Ἐπίσης ὀφείλομεν χάριτας εἰς τὸν εἰση-
γητὴν τοῦ αἰτήματός μας κύριον Ἀντώνιον Ντεν-
τιδάκην βουλευτὴν Πειραιῶς τοῦ ὁποίου ἡ εἰσή-
γησις θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως. Εὐχόμενος ἀπὸ ψυχῆς
ἐμοῦ προσωπικῶς κύριε πρόεδρε καὶ ὁλοκλήρου
τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας
ὕγειαν κατ' ἄμφω πνευματικῆς καὶ σωματικῆς πρὸς
δόξαν ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ φιλάτης πα-
τρίδος μετ' ἀπείρων εὐχῶν.

Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας Ἀθανάσιος

COPIE

ΑΘΗΝΑΙ 13/3370 67 26 956

ΚΠΔ: Π4

Α. Παπανδρέου πρωθυπουργὸν

Α. Τρίτσην ὑπουργὸν ΧΟΠ

Α. Ντεντιδάκη βουλευτήν Πειραιῶς, Κολοκοτρώνη 70

Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Θ.Χ. Ἑλλάδος Αὐξέντιον Ἀθηναί, Κάνιγκος 32

Ἀγαλλίασις καὶ εὐγνωμοσύνη συνέχει τὰς ψυχὰς ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου παλαιοημερολογιτῶν Ἑλλάδος διὰ παρασχεθεῖσαν ἐλευθερίαν ἰδρύσεως ἱερὸν ναὸν αὐτῶν. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς κυβερνήσιν ἀλλαγῆς διότι ἀπέδωσε δικαιοσύνην.

Ἐνθερμος πρὸς κύριον εὐχέτης
Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Εὐβοίας καὶ Εὐρίπου
Ἰουστίνος

ΠΕΙΡΑΙΑ 1804 100 9 2016

Πρωθυπουργὸν Α. Παπανδρέου

Ὑπουργὸν Χ.Ο.Π. Α. Τρίτσην.

Βουλευτὴν Α. Ντεντιδάκη

Ἀρχ/πον Γ.Ο.Χ. Αὐξέντιον.

Ὁφείλονται ὁλόψυχοι εὐχαριστίαι καὶ ὁλόθερμα συγχαρητήρια εἰς κυβερνήσιν ἀλλαγῆς καὶ ἰδιαίτερως εἰς Α. Τρίτσην ὕπουργὸν Χ.Ο.Π. καὶ Α. Ντεντιδάκη βουλευτὴν ΠΑΣΟΚ Πειραιῶς διότι χάρις εἰς τούτους εἴμεθα πλέον ἐλεύθεροι οἱ παλαιοημερολογῖται νὰ ἰδρύομεν ἱεροὺς ναοὺς εἰς δόξαν κυρίου. Προσωπικῶς δοκιμάζω ἱερὰν ὑπερηφάνειαν διότι ὁ ναὸς τῶν Ἀγίων Πέτρου καὶ Παύλου Πειραιῶς τοῦ ὁποῦ τυγχάνω ἐφημέριος ὑπῆρξε πρωτοπόρος ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος.

Ἱερεὺς Βασίλειος Λιάτσος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 155/81493 53 13 1352

Ἱερὰ σύνοδος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Κάνιγκος 32

ΑΘΗΝΑ

Ἀπαντες ΓΟΧ νήσου Θάσου εὐχαριστοῦν κυβέρνηση ἀλλαγῆς γιὰ τὴν δικαίωση 58ετοῦς ἀγῶνος παλαιοημερολογητῶν μετὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς σχετικῆς περὶ ἀνεγέρσεως ναῶν ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου ΧΟΠ καὶ εὐχονται τὰ βέλτιστα.

Ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος Νικηφορίδης

«Γιὰ μᾶς τοὺς κληρικοὺς»

Ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί,

Τὸ κύριο καὶ πρωταρχικῆς σημασίας μέλημα τῶν ἐργατῶν τοῦ εὐαγγελίου εἶναι ἡ πλούσια διανομὴ τοῦ θείου λόγου, ἡ διδασκαλία τῶν αἰωνίων ἀληθειῶν τῆς πίστεως μας.

Αὐτὸ μαρτυρεῖ καὶ δείχνει ἡ ὥραία καὶ γεμάτη νόημα λέξη εὐαγγέλιο καὶ εὐαγγελίζομαι, ποὺ σημαίνει κηρύττω καὶ διδάσκω καὶ μεταφέρω τὸ μήνυμα τῆς αἰώνιας σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Σαφῶς παράγγειλε στοὺς μαθητὲς Του ὁ Κύριος νὰ τοὺς ἀπασχολεῖ πάντοτε ἡ καρποφόρος διανομὴ τοῦ θείου Λόγου μετὰ τὴν χαρακτηριστικὴ παραγγελία «μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει». Καὶ ὀνομάστηκαν Ἀπόστολοι, γιατί τοὺς ἀνέθεσε αὐτὴ τὴν ὑψιστὴ ἀποστολή. Ἐτοί ξεχύθησαν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου καὶ ἔγιναν οἰκουμενικοὶ διδάσκαλοι καὶ ἀναμορφωτές. Τίποτε δὲν στεκόταν πάνω ἀπὸ τὴν μέριμνά τους νὰ σπέρνουν καὶ ὅλο νὰ καλλιεργοῦν μετὰ τὸ ἄροτρο τοῦ εὐαγγελίου τὸν χέρσο κόσμον.

Στὰ ἀνθηρὰ ἵχνη τῶν Θεοκηρύκων Ἀποστόλων στάθηκαν οἱ τίμιοι Πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας. Μὰ καὶ καθῆκον ἐπιβεβλημένο ὅλων μας νὰ ἐργαζόμαστε γιὰ τὸν καταρτισμὸ τῶν ἀνθρώπων στὴν χριστιανικὴ ἀλήθεια. Ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ ταγμένοι σὲ τούτῃ τὴν ὑπηρεσία, κληρικοὶ ὀφείλουμε νὰ διδάσκουμε καὶ ὅλο νὰ διδάσκουμε, μὰ σωστὰ καὶ φωτισμένα, μεταδίδοντας ἔτσι στὸν λαὸ τὸν πολύτιμο θησαυρὸ τῆς πίστεως. Τὸ «οὐαί μοι ἔὰν μὴ εὐαγγελίζομαι» τοῦ Μεγάλου Παύλου, πρέπει πάντοτε νὰ μᾶς δημιουργεῖ ἀγωνία καὶ ν' ἀνάβει ἱερὸ ζῆλο στὴν ψυχὴ μας γιὰ κήρυγμα, ἀλλὰ συντροφευμένο πάντοτε, καὶ ἀνυπερθέτως, ἀπὸ τὸ ἅγιο παράδειγμά μας.

Εἶναι φοβερὸ νὰ χριστιανίζουμε στὸν λόγο καὶ νὰ ἀπιστοῦμε στὸ ἔργο, στὴν πράξη. Εἶναι δυστύχημα νὰ διαβάζουμε τὸ εὐαγγέλιο χρυσόδετο ἀπ' τὴν ὥραία πύλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔπειτα νᾶναι κλειστὸ πάνω στὴν ἁγία τράπεζα, σὰν ἓνα ἀπλὸ διακοσμητικὸ στοιχεῖο.

Εἶναι διαπιστωμένο πιά ὅτι ὁ λαὸς βρίσκεται σὲ τέλεια ἀγνοία, γι' αὐτὸ ὅς μὴ μᾶς κοιμίζει τὸ ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον μας ἡ ἀπατηλὴ σκέψη, ὅτι μετὰ τὴν τυπικὴ τέλεση τῆς λατρείας καὶ τῶν μυστηρίων ἐξαντλεῖται ἡ ἀποστολὴ μας καὶ ἐκπληρώνεται συνεπῶς τὸ καθῆκον μας. Ὅχι! Αὐτὸ εἶναι πλάνη καὶ αὐταπάτη. Στὰ χέρια μας ὑπάρχει «ἡ τομωτέρα ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν» τὸ σπαθὶ τοῦ θείου λόγου «ἡ μάχαιρα τοῦ Πνεύματος» καὶ πρέπει νὰ περάσει στὰ βάθη μας, νὰ κόψει καὶ ν' ἀποβάλλει τὰ ἀχρη-

στα, να καθαρίσει, να γιατρέψει. Ἀνάγκη νὰ τρανταχθοῦν τ' ἀνθρώπινα βάθη ἀπ' τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, γιὰ νὰ ἰσοπεδωθοῦν τὰ κάστρα τῆς ψευτιᾶς καὶ τῆς ἀπάτης. «Πῶς θὰ πιστέψουν χωρὶς ν' ἀκούσουν καὶ πῶς θ' ἀκούσουν χωρὶς τὸν κηρύσσοντα;» ρωτᾷ ὁ μακάριος Παῦλος τὸν καθένα μας ποὺ περιβλήθηκε τὸ τίμιο ἔνδυμα τῶν Πατέρων κι ἀνέλαβε τῆς πατρότητος καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἔργο.

Ναί, ἀδελφοί καὶ πατέρες!

Ἡ ἀλήθεια ποὺ ἀστράψε στὸ φτωχόσπιτο τῇ μέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν ἀλήθεια ποὺ ἀποκάλυψε ὁ Σωτὴρας τοῦ Κόσμου Ἰησοῦς ἔχουμε χρέος νὰ κηρύττουμε παντοῦ καὶ πάντοτε, ὅποιο βαθμὸ ἱερωσύνης κι ἂν κατέχουμε. Τὰ πράγματα μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ἡ ἀνάγκη τοῦ κηρύγματος στὴν ἐποχὴ μας ξεπερνᾷ κάθε ὄριο. Ὁ λαὸς ζητεῖ τὴν ἀναγέννηση, ἀλλὰ τὴν στερεῖται, γιὰτὶ ἀρκεστήκαμε στὶς πυγολαμπίδες καὶ τὰ σπαρματσέτα ἐνῷ τῆς πίστεως τὸν προβολέα τὸν κρατᾷμε κλειστό.

Ἀπαραίτητος ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς μόνον μᾶς ὁμιλεῖ γιὰ τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς ὑπαρξῆς μας καὶ τὸν αἰώνιον προορισμὸ μας. Αὐτὸς μόνον στέκει πάνω ἀπ' τὶς ἀνθρώπινες σοφίες, ὑπερβαίνει κάθε γνώση καὶ μένει αἰώνιος, ἀναλλοίωτος, παντοδύναμος, σωτήριος, ὁ μόνος ἱκανὸς νὰ μᾶς χορηγήσει «κλῆρο ἐν τοῖς ἁγιασμένοις».

Δυστύχημα μὲ ἀπροσμέτρητες διαστάσεις τὸ ὅτι πολλοὶ κληρικοὶ ἀποφεύγουν καὶ δὲν κηρύττουν. Οἱ αἰτίες μπορεῖ νὰ εἶναι πολλὲς καὶ διάφορες, ἀλλὰ τὶς περισσότερες φορὲς ἀδικαιολόγητες καὶ σκέτες προφάσεις. Μᾶς τραυμάτισε θάνασιμα ἡ ὁκνηρία. Γιὰτὶ ὁ κήρυκας τοῦ θείου λόγου ἔχει νὰ προπαρασκευαστεῖ, νὰ μελετήσῃ. Καὶ δυστυχῶς δὲν εἴμαστε διατεθειμένοι γιὰ δουλειὰ τέτοιου εἶδους. Τὸ κήρυγμα δὲν γεμίζει τὸν κορβανᾶ, τὸ ἀχόρταγο πορτοφόλι. Μὰ ἀκόμη χρειάζεται, καὶ προπαντός, εὐσέβεια, φόβος Θεοῦ, ζῆλος καὶ θεῖος ἔρωτας. Τὸ κήρυγμα εἶναι ἐνθουσιασμός, πίστη, ἀγωνία ὁσιότητος. Ἄν περιοριζόμαστε σὲ τυπικὰ μόνον τελετουργικὰ καθήκοντα, ἀφήνουμε τὸ λαὸ στὸ σκοτάδι, στὴν ἀγνοία, στὴν πλάνη. Ἀπαραίτητο τὸ θεῖο κήρυγμα, ἀλλὰ καθαρὸ, ἀγνό, ὀρθόδοξο, γιὰτὶ πολλοὶ θεοκάπηλοι καὶ αἰρετικοὶ τὸ διαστρέφουν, τὸ νοθεύουν, μὲ σκοπὸ νὰ σύρουν, χωρὶς ἐπίγνωση, στὸ ἄρμα τοὺς τοὺς πιστοὺς. Κι ἕνα ἀκόμη, ποὺ πρέπει νὰ προσεξοῦμε ὅλοι οἱ κήρυκες εἶναι νὰ κηρύττουμε ὄχι τὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ νὰ εὐαγγελιζόμαστε «τὸν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» μὲ λόγια καρδιακά, ἀπλά, μετρημένα καὶ συνετά.

Τὸ ἐπαναλαμβάνουμε, ἀδελφοί μου, ὅτι τὸ κήρυγμα ἔχει σπουδαία θέση στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνα σύντομο καὶ χωρὶς κοσμικὲς σκοπιμότητες, χωρὶς στόμφοις καὶ ἐπιδείξεις, ἀλλὰ μὲ φόβο Θεοῦ, εἶναι ὁ σπουδαιότερος τρόπος νὰ γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι τὶς αἰώνιες τοῦ εὐαγγελίου ἀλήθειες γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπ' τοὺς προβατόσχημους λύκους καὶ τοὺς ψευτοδιδασκάλους καὶ νὰ σπᾶσουν τὰ δεσμὰ τῶν ἀδυναμιῶν τους.

Τὸ κήρυγμα εἶναι πανιέρη μυσταγωγία καὶ ἀπαιτεῖται προεργασία, σύνεση, εὐλάβεια καὶ μοναδικὸ συνεργάτη τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τὴν ὁποία ἀποβαίνει ἀκαρπὴ καὶ μάταια κάθε προσπάθεια.

Ὁ Ἀμερικῆς Παῖσιος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς προεστώτας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσυχαστηρίων, τοὺς ἐφημερίους καὶ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰς Διοικήσεις τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ὅπως μᾶς γνωρίσουν τὸ ταχύτερον τηλεφωνικῶς ἢ ἐγγράφως πᾶσαν ἐπιβαλλομένην διόρθωσιν, ἀφαίρεσιν ἢ πρόσθεσιν στοιχείων πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν πρὸς ἐκτύπωσιν ἡμερολογίων τσέπης τοῦ ἔτους 1983, ἐκ τυχόν ὑπαρχόντων λαθῶν σχετικῶς μὲ ἀριθμοὺς τηλεφώνων, Διευθύνσεις, μέσα μεταβάσεως ἢ πᾶν ἕτερον χρησιμὸν στοιχεῖον.

Ἐκ τῶν Γραφείων

ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης Ἱερεὺς Κων/τίνος Παπαντωνίου, συνεκέντρωσε ἐκ τῶν ἐνοριτῶν του Δρχ. 100.000, τὰς ὁποίας παρέδωσε εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις διπλωματικὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ὁργανώσεως διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Παλαιστίνης, ἵνα διατεθοῦν διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ὑποφέροντος Παλαιστινιακοῦ Λαοῦ. Θερμῶς συγχαίρομεν τὸν ἱερέα μας διὰ τὴν προσφορὰν του ταύτην.

ΣΧΟΛΙΑ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

Αι απογευματιναι ημερησiai εφημεριδai της 9.7. 1982 εδημοσίευσαν τα κάτωθι:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 9.7.82

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΘΑ ΧΤΙΖΟΥΝ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Ἐλεύθερα θά μποροῦν πλέον νά κτίζουν ἐκκλησίες οἱ Παλαιοημερολογίτες, μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση ποῦ ὑπέγραψε ὁ ὑπουργὸς Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος κ. Ἀντώνης Τρίτσης.

Πάγιο αἶτημα τῆς Ἐκκλησίας τῶν «Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν», ποῦ ἀριθμεῖ στὴν Ἑλλάδα μισὸ περίπου ἑκατομμύριο πιστοὺς, ἦταν νὰ τοὺς ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερση ναῶν, γιὰ τὴν ἐκδήλωση τῶν θρησκευτικῶν τους καθηκόντων, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθερίας τῆς λατρείας.

Οἱ διατάξεις ὅμως τοῦ Ν. 590/1977 περὶ «Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἔδιναν τὸ πρόσχημα στοὺς Μητροπολίτες νὰ ἐπικαλοῦνται ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴν ἐπίσημη θρησκεία τοῦ Κράτους, δὲν μποροῦν οἱ Παλαιοημερολογίτες νὰ κτίζουν ναοὺς. Καὶ χρησιμοποίησαν ὅλη τὴν ἐπιρροή τους στὶς μέχρι σήμερα κυβερνήσεις τῆς δεξιᾶς καὶ τὸ πέτυχαν. Ποτὲ ὅμως δὲν διαμαρτυρήθηκαν γιὰ τὶς Ἐκκλησίες τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν ἢ τῶν Διαμαρτυρομένων.

Μετὰ τὴν Ἀλλαγὴ, οἱ Παλαιοημερολογίτες ἀνανέωσαν τὸ αἶτημά τους, ποῦ ὑποστήριξε ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς ΠΑΣΟΚ κ. Α. Ντεντιδάκης. Ἔτσι μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 21277/6347/1-6-1982 ἐγκύκλιο τοῦ κ. Α. Τρίτση, πρὸς τὶς Νομαρχίες καὶ τὰ Πολεοδομικὰ Γραφεῖα τῆς Χώρας γνωστοποιεῖται ὅτι, ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα γιὰ τὴν οἰκοδόμηση ναῶν τῶν Γ.Ο.Χ. θὰ ἐφαρμόζονται μόνο οἱ σχετικὲς πολεοδομικὲς διατάξεις. Μέχρι σήμερα οἱ Παλαιοημερολογίτες χρησιμοποιοῦσαν ἰδιωτικούς ναοὺς. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Αὐξέντιος ἔστειλε τηλεγράφημα στὴ κυβέρνηση, μὲ τὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη του γιὰ τὴν δίκαιη λύση τοῦ αἰτήματός τους, ποῦ χρόνιζε ἐδῶ καὶ 58 χρόνια.

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 9.7.82

ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΘΑ ΚΤΙΖΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΕΣ

Δικὲς τοὺς ἐκκλησίες ἀποκτοῦν πολὺ σύντομα πάνω ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο Παλαιοημερολογίτες.

Μὲ ἐγκύκλιο τοῦ ὑπουργοῦ Χωροταξίας κ. Τρίτση σὲ ὅλα τὰ Πολεοδομικὰ Γραφεῖα, ὀρίζεται ὅτι «...γιὰ τὴν ἐκδοση ἀδειῶν ἀνεγέρσεως ἢ ἐπεκτάσεως ἱερῶν ναῶν ἢ εὐκτηρίων οἰκῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, δὲν ἰσχύουν οἱ σχετικὲς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ μόνο τοῦ ΓΟΚ».

Μὲ χθεσινὸ τηλεγράφημά του ὁ ἀρχιεπίσκοπος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Παλαιοημερολογιτῶν) κ. Αὐξέντιος χαιρετίζει τὴν ὑπουργικὴ ἀπόφαση καὶ τονίζει ὅτι «ἐπὶ 38ετία ἐστεροῦντο τοῦ δικαιώματος ἀνεγέρσεως ναῶν παρὰ τὰς περὶ ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθερίας τῆς λατρείας διατάξεις τοῦ Συντάγματος».

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280

Ὁ Πρόεδρος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑσωτερικοῦ: Ἐξάμηνος δραχμᾶς 100.—
» » » 200.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ δολλάρια 20.—

Τιμὴ φύλλο δρχ. 10

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982